

PLAÇA
PETITA

El Rec Clar

Núm. 12

REVISTA DE VIDRERES

GENER 2001

Telèfons d'interès

Mobil Vigilants.....	670 06 77 40
Oficina Vigilants.....	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya.....	112
Oficines Municipals.....	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals.....	972 85 00 50
Jutjat de Pau.....	972 85 18 70
Assistent Social.....	972 85 01 70
Llar d'Infants.....	972 85 09 17
Biblioteca.....	972 85 12 85
Centre Cultural.....	972 87 50 85
Llar dels Jubilats.....	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària.....	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle.....	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle.....	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu.....	972 85 08 08
Pisona Municipal.....	972 85 00 27
IES.....	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic).....	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines).....	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra.....	088
Comissaria Sta. Coloma de Famers.....	972 84 27 57
Fax Comissaria.....	972 84 22 01
Informació ciutadana.....	012
Bombers.....	085
Bombers Maçanet de la Selva.....	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres.....	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Famers.....	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva.....	972 85 85 00
Correus i Telègrafs.....	972 85 11 33
Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30'	
dissabtes de 9h30' a 13h	
Farmàcia.....	972 85 05 75
Rectoria.....	972 85 00 61
Consell Comarcal.....	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació).....	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 08 04
Enher (avanes).....	900-77 00 77
Protecció animals (Tossa de Mar).....	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades).....	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fils R. Mas.....	972 85 04 25
SARFA.....	972 85 01 57
Taxi - Pedro Cueto.....	972 85 10 52
Taxi - Rafael Vico.....	972 85 11 39
Mobil Rafael Vico.....	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 6 de la tarda.
Dissabtes, de 9 del matí a 1 de la tarda.

Aldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.
Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre (hivern).

Dimarts, de 9 a 10 del vespre (estiu) i hores convingudes.

Medi natural i Medi rural (Josep Campmajo i Feixas)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Hermoso i Lendínez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Llorel i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Anna Ma. Extremera Venzal, assistenta social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet

Gener

Dilluns 1..... Riudarenes
Divendres 5..... Sils
Dissabte 6..... Vidreres
Diumenge 7..... Sils
Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14..... Vidreres
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21..... Maçanet
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28..... Sils

Febrer

Divendres 2..... Vidreres
Dissabte 3, Diumenge 4..... Maçanet
Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11..... Riudarenes
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18..... Sils
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25..... Vidreres

Març

Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4..... Maçanet
Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11..... Sils
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18..... Vidreres
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25..... Riudarenes
Divendres 30, Dissabte 31..... Sils

Abril

Diumenge 1..... Sils
Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8..... Vidreres
Divendres 13..... Sils
Dissabte 14, Diumenge 15, Dilluns 16..... Maçanet
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22..... Sils

Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29..... Vidreres

Maig

Dimarts 1..... Maçanet
Divendres 4, Dissabte 5, Diumenge 6..... Riudarenes
Divendres 11, Dissabte 12, Diumenge 13..... Sils
Divendres 18, Dissabte 19, Diumenge 20..... Vidreres
Divendres 25, Dissabte 26, Diumenge 27..... Maçanet

Juny

Divendres 1, Dissabte 2, Diumenge 3..... Sils
Divendres 8, Dissabte 9, Diumenge 10..... Vidreres
Divendres 15, Dissabte 16, Diumenge 17..... Riudarenes
Divendres 22, Dissabte 23, Diumenge 24..... Sils
Divendres 29, Dissabte 30..... Vidreres

Juliol

Diumenge 1..... Vidreres
Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8..... Maçanet
Divendres 13, Dissabte 14, Diumenge 15..... Sils
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22..... Vidreres
Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29..... Riudarenes

Agost

Divendres 3, Dissabte 4, Diumenge 5..... Sils
Divendres 10, Dissabte 11, Diumenge 12..... Vidreres
Dimecres 15..... Riudarenes
Divendres 17, Dissabte 18, Diumenge 19..... Maçanet
Divendres 24, Dissabte 25, Diumenge 26..... Sils
Divendres 31..... Sils

Setembre

Dissabte 1, Diumenge 2..... Sils
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9..... Riudarenes
Dimarts 11..... Riudarenes
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16..... Vidreres
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23..... Vidreres
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30..... Maçanet

Octubre

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7..... Sils
Divendres 12..... Riudarenes
Dissabte 13, Diumenge 14..... Vidreres
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21..... Riudarenes
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28..... Sils

Novembre

Dijous 1..... Riudarenes
Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4..... Vidreres
Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11..... Maçanet
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18..... Sils
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25..... Vidreres
Divendres 30..... Riudarenes

Desembre

Dissabte 1, Diumenge 2..... Riudarenes
Dijous 6..... Vidreres
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9..... Sils
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16..... Vidreres
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23..... Maçanet
Dilluns 24, Dimarts 25..... Vidreres
Dimecres 26..... Riudarenes
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30..... Sils

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents:

Dilluns - Maçanet, dimarts - Sils, dimecres - Vidreres, dijous - Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 6
Parlem amb.....	7 - 8
Des de la Casa de Vila.....	9 - 14
Llar de jubilats.....	15
Anem a estudi.....	16 - 19
Cultura.....	20 - 22
Medi ambient.....	23
Actualitat.....	24 - 29
Opinió.....	30 - 35
Curar-se en salut.....	36 - 37
Esports.....	38
Bustia.....	38 - 39
El viatge.....	40 - 41
Fem una queixalada.....	42
Entreteniments.....	43

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Una imatge dels Pastorets. Foto Estudi Albert amb la col·laboració de

Diputació
de Girona

Fa ben pocs dies que hem deixat enrere el segle i el mil·lenni. Ja sabem que tot plegat és molt simbòlic i que la vida continua de la mateixa manera, amb els seus problemes i les seves alegries, amb desitjos d'una societat més justa i pacífica i amb una realitat lamentablement ben diferent.

Els humans som molt concrets i necessitem quantificar tot el que vivim. I potser és bo. És ben cert que deixem enrere un segle que ha superat tots els rècords de canvis, de transformacions, d'avanços. Però també ha estat un segle de guerres duríssimes, de la bomba atòmica, de la sofisticació bèl·lica i del creixement de tota mena d'individualismes. Benvingut sigui, però, aquest canvi de segle si serveix perquè els humans, tots, reflexionem i ens predisposem a fer un món més just, més equilibrat, més pacífic. Que almenys aquest sigui el desig i que ens faci prendre consciència que tots hi podem posar el nostre gra de sorra. Cert que hi ha persones més responsables que altres, però, en el fons, la nova societat serà realitat si cadascú de nosaltres hi participa activament.

En aquest nou número de El Rec Clar creiem que hem de dedicar unes ratlles a dues persones que des del primer dia van valorar la importància que la revista tenia per a Vidreres i que, a més, hi van col·laborar activament. Ens referim al regidor de Medi Ambient, en Pere Parer, i al professor Antoni Vives Coll, que ens enviava els seus escrits il·lusionadament. Precisament en aquest número publiquem el darrer article que l'Antoni Vives ens havia tramès abans de morir. Pel que fa a en Pere Parer, la seva mort sobtada va deixar afligits a tots els qui l'havíem conegut i tractat. Era una persona senzilla, predisposada sempre a col·laborar on veia que feia falta, sense fer massa fressa, sense pretensions, amb il·lusió. El càrrec de regidor l'havia assumit amb un gran esperit de servei.

És cert que totes les morts que periòdicament es produeixen al nostre poble són sentides, però hem cregut que des de El Rec Clar havíem de fer un esment especial a aquestes dues persones que des del primer moment han estat vinculades a la revista del nostre poble.

Per acabar, desitgem que el nou segle i nou mil·lenni porti benestar i pau a Vidreres i al món.

27 anys de pastorets a Vidreres

Aquest article pretèn aportar unes quantes dades que, a manera de fites, delimitin les etapes principals de la història dels Pastorets a Vidreres. No aspira, perquè és pràcticament impossible, ni a esgotar el tema ni a donar totes les referències i noms sobre aquesta activitat teatral al nostre poble. Serà, per tant, un recorregut parcial, personal, amarat d'una nostàlgia poc dissimulada, però que pot ser significatiu per a les persones que en un moment o altre han estat relacionades amb aquesta manifestació de teatre popular, ja sigui com a intèrprets, com a col·laboradors o purament com a espectadors. Són 21 anys de representacions, però en realitat la història s'ha d'iniciar 27 anys enrere, ja que hi ha hagut un parell d'interrupcions de tres anys cadascuna, circumstància que ens permet diferenciar-hi tres etapes ben concretes.

La Flor de Nadal, 1975.

Els anys 70

La primera representació dels Pastorets a Vidreres es remunta al 1974, quan els nois i noies del Grup d'Esplai (nucli de joves que s'havia format el 1973 al voltant del seminarista Miquel Àngel Ferrés) van representar l'obra *Nit d'Orient*. Aquesta primera representació va ser tan exitosa que va animar els components del Grup a continuar les representacions en anys successius, fins a l'any 80, quan va culminar aquesta primera etapa amb la incorporació als papers protagonistes de molts joves en edat escolar. Així, al llarg dels anys setanta, es van portar a escena *La Flor de Nadal* de F. d'A. Picas, *Els Pastorets* de Folch i Torres i *Quan aparegui l'estrella* d'Assumpta González.

Queden en el record d'aquells primers anys la precarietat d'uns mitjans tècnics que eren suplerts amb l'entusiasme i l'esforç. Per a la primera obra, els actors es van copiar els diàlegs a mà, amb paper de calcar per fer-ne uns quants exemplars: la fotocopiadora estava inventada, però no era tan assequible com ara. Totes les representacions d'aquells anys solien ser molt llargues, no només per la longitud del text i perquè l'espectacle es guarnia amb nades interpretades en directe, sinó especialment perquè en els canvis de decorats s'hi invertia molt temps, ja que era una feina laboriosa de baixar barres, plegar, desplegar, clavar, desclavar, tensar... cosa que provocava que els entreactes fossin interminables i que sovint l'obra s'allargués més enllà de les tres hores. I tot en una sala gèlida sense sistema de calefacció: d'aquí que els mateixos membres del grup portessin estufes de butà o de petroli de casa seva per intentar escalfar una mica el local, fet que es destacava als programes (*"El local estarà degudament temperat"*) perquè ningú no es quedés a casa per por de passar fred.

També van lligats a la memòria d'aquells temps la il·luminació a base de bombetes de cent watts,

nadal 1977

vidreres

EL GRUP D'ESPLAI
ELS HI REPRESENTARÀ L'OBRA:

la flor de nadal

de F. d'A. PICAS

AIXÍ ESPEREM TRANSMETRE EL GRAN "MISSATGE DE PAU"
QUE ES EL COR I L'ESSENCIA DELS "PASTORETS".

BAR
oliva

filles festes!

VIDRERES

PESCATERIA
M.ª Rosa

AL SERVEI DE TOTHOM

4000 3

El Crist neix entre la palla
i el silenci de la nit
però vibra l'Esperit
i comença la batalla.

Vé, i es dona als uns i als altres
de la nostra vida breu,
misteri d'amor de Déu:
neix en cada un de nosaltres.

El callu que fongui el gelbre,
mai no s'apagui el fervor,
cadascú sigui pessebre
amb un paisatge d'amor.

PERE RIBOT

REPRESENTACIONS:

Dies: 1 i 6 de gener del 1978
Hora: 5'30 de la tarda
Lloc: SALA CASINO "LA UNIO"

NOTA: EL LOCAL ESTARÀ DEGUDAMENT TEMPERAT

*Que aquestes festes siguin
per a tothom plenes de joia i pau!*
GRUP D'ESPLAI

de colors diversos, posades invariablement davant del prosceni -les "candilejas"- reforçades per la llum dubtosa de les bombetes penjades a les barres de la tramoia, alimentades per una instal·lació elèctrica que havia conegut millors temps; i els retalls de cinta aïllant a la superfície dels discos de vinil per saber el lloc exacte on calia posar l'agulla perquè sonés la música adequada o els trons oportuns o l'efecte sonor precis... i el realisme dramàtic dels decorats de l'empresa "Hermanos Salvador", de paper, apedaçats cent vegades, però d'una eficàcia assegurada, llogats a Barcelona i portats amb taxi (l'any 74 llogar els decorats i portar-los va costar 3.200 pessetes, el 50% de les despeses totals del muntatge); i els programes publicitaris carregats de bons desitjos i sovint enriquits amb versos del mossèn-poeta Pere Ribot, que els escrivia expressament per a l'ocasió, i les presses en els assajos, que havien portat algun cop a haver de demanar, en la presentació prèvia a l'espectacle, la comprensió del públic davant els inevitables errors en una obra preparada amb poc temps, en certa ocasió pràcticament amb una setmana, o el record d'aquelles persones adultes, algunes ara ja absents, que oferien la seva col·laboració en els decorats, la il·luminació i la sonorització i que amb la seva presència donaven ànims i seguretat als joves actors.

Els anys 80

Després de tres anys sense Pastorets, l'any 1984, el professorat del col·legi Salvador Espnu va prendre el relleu i va iniciar de nou les representacions, amb l'escenificació de *Els pastorets del Ferrer Magí*. Els actors i actrius eren majoritàriament els alumnes més grans de l'escola, els nois i noies de 13 i 14 anys, i les representacions es van començar a l'entranyable vella sala del Casino, i quan aquesta es va tancar el 1986, al Casal Vidrerenc fins al 1992.

Els pastorets es plantejaven com a una activitat extraescolar de teatre, destinada especialment als alumnes de setè i vuitè, però al final es convertia en una activitat de tota l'escola perquè tothom hi col·laborava d'una manera o altra, i també de tot el poble perquè des del primer any la voluntat va ser que aquest festival nadalenc no fos una activitat exclusiva del centre sinó obert a tothom.

D'aquesta segona etapa data una característica que dona personalitat als Pastorets

Asseguts, Romà Budallé i Josep Xirgu, els primers directors dels Pastorets; a la dreta, Miquel Àngel Ferrés.

Els Pastorets del Ferrer Magí, 1984.

Adaptació dels Pastorets de Folch i Torres, 1985.

Estrena de Les desventures de Llucifer, 1989.

La companyia actual, el dia de Sant Esteve de 2000.

de Vidreres: l'escenificació d'obres pròpies. La primera va ser l'any 1987, *Els viatgers del temps*, una obra amb un cert aire futurista, que va provocar el següent comentari, caçat al vol entre el públic: "Això són pastorets americans". De l'any 1988 data l'obra *L'estrella d'orient*, en la qual apareixia per primer cop el camell de quatre geps dels reis mags; des d'aleshores cada representació dels Pastorets compta, en un moment o altre, amb l'aparició d'aquest singular animal. I el 1989 es va estrenar *Les desventures de Lucifer*, muntatge que va aconseguir un accèssit en el concurs "Teatre a l'escola" del consell Comarcal.

Són d'aquesta segona etapa anècdotes i situacions que es conserven en la memòria de nois i noies aleshores infants, com per exemple veure convertit el vestíbul de l'escola en improvisat taller de decorats; també l'enorme èxit que va aconseguir entre l'alumnat més menut la cançó infernal "El rap de Lucifer", o l'angoixa dels actors per fer-se sentir fins a l'última fila en un local immens i de sonoritat complicada; fins i tot l'ensurt que va passar l'othom quan el pare d'un dels actors principals va anunciar que aquest no vindria perquè estava al llit amb febre... mitja hora abans de començar la funció; o la vivència del simple fet, tan propi de l'essència del teatre, de tantes hores d'esforç, tantes preocupacions, tants maldecaps... per a una única representació de poc més d'una hora.

torxa, i l'han mantinguda encesa fins a l'actualitat, comptant també amb actors i actrius molt joves. Fet important va ser poder tornar, a partir de 1997, a la remodelada sala del Casino, que va permetre millorar en molts aspectes les disponibilitats tècniques. En aquesta tercera etapa s'ha seguit apostant per la recuperació de les obres pròpies de l'etapa anterior i per l'estrena, aquest Nadal del 2000, d'una peça nova, *El missatger del Cel*. En l'actualitat, el grup dels Pastorets està integrat per un bon nombre de persones, pràcticament una cinquantena, entre intèrprets, equip tècnic i directiu, col·laboradors habituals i col·laboradors eventuals els dies de representació.

Ara la música ja no depèn de la bona punteria de qui posa l'agulla sobre el disc sinó que brolla d'ordinadors portàtils connectats a Internet; i els potents focus deixen a l'ombra les grogoses i fràgils bombetes; i amb un petit gest es posa en funcionament un aire condicionat que fa oblidar ben aviat les estufes de butà... Ben cert que tot l'entorn, el que en podríem dir la part accessòria, ha millorat molt en aquests 27 anys. Però la il·lusió dels joves actors i actrius i del col·lectiu d'adults que tira endavant el projecte i, en especial, la resposta entusiasta, indulgent i generosa del públic de totes les edats, són, per fortuna, exactament les mateixes d'aquell ja llunyà primer any que els Pastorets van arribar als escenaris de Vidreres.

JOAQUIM BAYÉ

Els 90 i 2000 enllà

De nou va ser amb la representació de *Els pastorets del ferrer Magi* que els pastorets van tornar l'any 1996 després de tres anys d'absència. Aquesta vegada va ser un col·lectiu de pares i mares que van encendre de nou la

Josep Martorell i Sagrera

En Josep Martorell i Sagrera és fill de Vidreres i treballa a la Cooperativa del poble. Té 56 anys i en fa 39 que participa en l'elaboració del Ranxo de les festes de Carnaval. Creu que Vidreres és un poble dinàmic però, alhora, pensa que es podria fer alguna cosa més per als joves.

Remuntem-nos en el temps, com recordes la teva infantesa?

Bé, un xic dura perquè abans de treballar a la Cooperativa, on ara ja farà aproximadament 17 anys que hi estic, jo feia de pagès a casa. Quan tenia 7 anys se'm va morir el pare i als 11 anys ja treballava fent feines de pagès a casa.

Així que has passat tota la vida a Vidreres?

Si, jo vivia al carrer de l'Estrella i fins a l'edat de 39 anys vaig fer de pagès.

Què et va fer deixar el món de la pagesia?

Em van oferir la feina que tinc actualment i vaig pensar, sincerament, que era millor. Fer de pagès és molt sacrificat i, a més a més, cal una gran dedicació. Nosaltres vivíem al poble i, per tant, no teníem massa bestiar, de manera que va arribar un punt en què no podíem tirar endavant. Creus que ha canviat molt Vidreres amb el pas del temps?

Ara pial! Bé, abans Vidreres era un poble amb molta més pagesia que ara on l'agricultura era molt important. Abans es feia l'envelat a prop de casa, ja que tot eren camps, no com ara que s'ha edificat molt.

Per a mi, abans hi havia més unió entre les persones, la gent s'ajudava més, i es vivia més tranquil, ja que ara tots anem a toc de rellotge. Era molt diferent i, per començar, no tenies totes les comoditats i facilitats que tenim ara. Per exemple, abans gairebé no hi havia cotxes i jo recordo que la primera moto que vaig tenir va ser una Ducson i que la vaig pagar amb dotze lletres, era un altre temps.

Si hagués d'escollir, em quedaria amb la tranquil·litat d'abans i les comoditats d'ara, perquè penso que avui en dia no ens falta massa de res i que treballant ens guanyem bé la vida tots.

Parlem del Ranxo, quan vas entrar en aquesta comissió de les festes de Carnaval?

Jo vaig començar quan tenia 17 anys junt amb en Joaquim Fàbregas, en Miquel Vergés i l'Albert Santigosa. Nosaltres érem els encarregats de fer la recollida, amb carro i cavall, dels aliments que ens oferia la gent de pagès. Normalment fèiem la recollida el dilluns de Carnaval, però els que la feien al poble la duïen a terme el diumenge perquè trobaven més gent a les cases. Ara tot això ja es fa amb camió i és diferent. A mi, abans m'agradava anar-hi perquè hi passaves tot el dia, era com fer una petita excursió amb els teus amics.

I quantes peroles de Ranxo es fan?

Abans fèiem sis peroles de Ranxo, que sempre ha estat un menjar popular, al qual acudia gent amb pocs recursos de les rodalies. Els donàvem un plat de Ranxo i un tros de pa i veies que realment fruien amb el menjar. Actualment fem 24 peroles i la gent que ve ho fa perquè realment li agrada el Ranxo i, a més a més, per tota la festa que hi ha.

Per fer el Ranxo hi posem ossos de pemil, 10 o 12 kg, de vedella, porc, botifarra negra, botifarra blanca, cigrons, arròs, mongates, sal i el sofregit, que és molt important. Ara bé, el secret del Ranxo està en la seva cocció, ha de bullir moltes hores. Nosaltres anem a la plaça a les 6 del matí i no el repartim fins a $\frac{3}{4}$ de 2 de la tarda. També formes part del col·lectiu dels tractoristes, ja tens temps per fer tantes coses?

Si, faig massa coses però ja m'agrada. Als tractoristes ja fa 18 anys que hi sóc. Tot va sorgir, en els seus inicis, com a Cambra Agrària. Un dia van oferir als pagesos del poble fer una fira de tractoristes on es pogués mostrar a la

gent tota la maquinària de la pagesia i, principalment, fer proves de tractors.

Però des de fa uns sis anys la fira ha anat en augment i cada vegada hi havia menys gent que s'hi volgués implicar. Llavors es va parlar amb l'Sporting Caulès i es va acordar que es faria conjuntament i crec que és una gran festa per al poble i per als forasters. Ara la fira té bestiar, artesanía, concursos de tractoristes, gimcana de cavalls, exposicions...

Creus que Vidreres és un poble actiu?

Segons el meu parer sí, crec que es fan força activitats, ja que hi ha moltes entitats i això fa que sovint s'organitzin molts actes. Però, per altra banda, també penso que hi hauria d'haver alguna cosa per al jovent, perquè la gent jove pogués organitzar xerrades, activitats...

Per acabar, explica alguna anècdota de joventut?

Mira si han canviat les coses que aleshores, si volíem anar a ballar el diumenge, haviem d'anar a la Pèrgola amb bicicleta. Era una festa totalment diferent a la d'ara. Ah!, ara recordo que "la quinta" del 64 vam organitzar el primer ball dels Quintos al Casino la Unió; va ser un èxit i es va repetir uns quants anys més. Va ser molt divertit.

Molt bé, gràcies per tot Josep!

Gràcies a tu! ■

MONTSE VILA

En Josep al costat del cavall, amb els seus companys, l'Albert Santigosa i en Joaquim Fàbrega un dia de "recollida" del Ranxo.

Acords del Ple de l'Ajuntament

Sessió extraordinària del 26 d'octubre del 2000

L'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària ordinària celebrada el 26 d'octubre del 2000, va adoptar els següents acords:

* Aprovar l'acta de la sessió ordinària celebrada el dia 9 d'agost del 2000.

* Manifestar l'absolut desacord amb el comportament de Manuel Valdivieso, i concretament amb el que va protagonitzar el passat 2 de setembre, actitud que l'Ajuntament valora fa temps com a antisocial i poc democràtica i que no va permetre el normal desenvolupament d'un acte de la Festa Major programat amb temps suficient i del qual el Sr. Valdivieso tenia un indubtable coneixement; i demanar a Manuel Valdivieso que presenti excuses a la Comissió organitzadora de la Festa Major i concretament a la Colla Geganterera de Vidreres i a les Colles Geganteres de Blanes, Maçanet de la Selva, Riudarenes, Santa Coloma de Farners i Sant Feliu de Guixols, convidades a la cercavila. Abans de votar en contra de l'acord, el regidor del grup mixt Sr. Valdivieso va manifestar que ell no havia de rectificar res ni demanar disculpes a ningú i que si algú no hi estava conforme que anés al jutjat.

* Aprovar inicialment la modificació de les ordenances fiscals per a l'exercici del 2001, que en general s'augmenten un 3%, percentatge igual a l'increment del cost de la vida, excepte en els casos de les que regulen la taxa del servei de subministrament d'aigua potable, que no puja; l'impost de béns immobles, per al qual es proposa un coeficient del 0'72%; i la taxa del servei de recollida domiciliària d'escombraries, que s'incrementa un 17% a partir de la valoració dels costos previstos per a l'any 2001 (Veure el detall de les noves ordenances en aquesta mateixa revista).

* Aprovar definitivament els estatuts i les bases d'actuació de la Junta de Compensació de la UA núm. 18, que promouen Antonio Macias Aguilera i Encarnación Ruiz Lucena, i trametre aquest acord, que es comunica als interessats, junt amb tota la documentació complementària a la Comissió d'Urbanisme de Girona.

* Adherir-se a la Declaració Universal de Drets Lingüístics, aprovada a la Conferència Mundial de Drets Lingüístics que, organitzada pel PEN Club internacional i el Ciemen, amb el suport de la UNESCO, es va celebrar a Barcelona el 6 de juny de 1996. L'acord assenyalava que amb l'adhesió de l'Ajuntament de Vidreres, que s'afegeix a les del Parlament de Catalunya, del Congrés dels Diputats, de nombrosos ajuntaments d'arreu i de persones significades com Rigoberta Menchú, Noam Chomsky, Octavio Paz, Adolfo Pérez Esquivel, Wislawa Szymborska i el Dalai Lama, entre d'altres, es pretén facilitar el camí per tal que la citada Declaració assoleixi l'estatus de Convenció Internacional de Drets Lingüístics aprovada per les Nacions

Unides.

* Refermar l'arbitrarietat de les acusacions, la injustícia del procediment i la manca de legitimitat del consell de guerra que va condemnar el president de la Generalitat Lluís Companys, rere el qual només hi havia el disseny polític de proporcionar un càstig exemplar a Catalunya; instar el Parlament de Catalunya a demanar al Govern de l'Estat espanyol la rehabilitació jurídica i històrica de la figura del president Companys i, amb ell, de tots els afusellats i represaliats per la dictadura franquista; instar els diputats catalans al Parlament Europeu per tal que, amb la finalitat que els estats del continent que ho desitgin puguin expressar el seu reconeixement a Companys, estenguin encara més el coneixement de les circumstàncies històriques que van envoltar el seu afusellament; i instar el Parlament de Catalunya a declarar el dia 15 d'octubre de cada any "Dia del President Companys" i que aquest evocui el missatge del president màrtir com a home d'estat, humanista, patriota i lluitador exemplar per al progrés social, la llibertat nacional i la renaixença de Catalunya.

* Manifestar el rebuig de l'Ajuntament de Vidreres al sistema de plaques de matricules imposat per l'Ordre de 15 de setembre del 2000 per la qual es modifica el Reglament General de Vehicles, aprovat per Reial Decret 2822/1998, perquè no respecta la plurinacionalitat de l'Estat espanyol; reclamar que es derogui la citada Ordre i que se n'aprovi una altra que permeti visualitzar en la matrícula els distintius o símbols del Principat de Catalunya; i acordar que tot el parc de vehicles de l'Ajuntament de Vidreres incorpori el distintiu "CAT". També es decideix notificar aquest acord al Govern de l'Estat espanyol, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya.

* Aprovar el Compte General de la Corporació corresponent a l'exercici de 1999 i trametre'l a la Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya, a la Direcció d'Administració Local de la Generalitat de Catalunya i a la Delegació del Ministeri d'Hisenda.

* Aprovar inicialment la cessió gratuïta a la Generalitat de Catalunya del domini d'un solar de 10.725 m² de superfície destinat a la construcció de l'IES de Vidreres, qualificat com a bé patrimonial, lliure de càrregues i gravàmens, el qual s'inscriurà com a finca independent al Registre de la Propietat, mitjançant escriptura pública. Aquest acord se sotmet a exposició pública per un termini de 30 dies a fi i efecte que les persones interessades puguin presentar reclamacions, al·legacions i/o suggeriments.

* Donar compte del trasllat del secretari de la Corporació Jesús Ciuró i Petit al Consell Comarcal de la Selva, a partir de l'1 de novembre, d'acord amb la resolució de 22 de setembre de 2000 de la Direcció General para la Administració Local, i demanar a l'esmentada Direcció General que autoritzi la situació de comissió de serveis en els

termes que preveu la legislació vigent a favor de Tomàs Soler i Navarro, secretari interventor de l'Ajuntament de Quart a fi i efecte que es pugui incorporar com a secretari interventor de l'Ajuntament de Vidreres.

Sessió ordinària del 22 de novembre del 2000

Abans de passar a tractar els assumptes inclosos a l'ordre del dia de la sessió plenària ordinària del 22 de novembre del 2000, es va guardar un minut de silenci en memòria d'Ernest Lluch, assassinat per ETA, després de llegir-se un comunicat en què l'Ajuntament expressava el seu rebuig pel criminal atemptat contra un demòcrata, lluitador pel reconeixement dels drets i llibertats fonamentals i sobretot una bona persona, i donava el condol de la Corporació a la família de Lluch. També va prendre la paraula el regidor Jordi Daranas, que va recordar la figura de Lluch, de qui havia estat alumne, va qualificar de "desgraciats" els autors de l'atemptat i va demanar als polítics que ens governen que facin alguna cosa per eradicar la violència terrorista al nostre país.

Posteriorment, en la mateixa sessió el Ple va adoptar els acords següents:

* Aprovar l'acta de la sessió celebrada el dia 26 d'octubre del 2000.

* Aprovar definitivament els noms de Tarragona, Caldes i Tossa pels carrers de nova obertura de la Unitat d'Actuació 7c.

* Manifestar la voluntat de l'Ajuntament de Vidreres d'adherir-se a l'acord de col·laboració subscrit entre el Departament de Justícia, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques en el qual fixen les línies d'actuació del Departament de Justícia i les entitats locals en matèria d'execució de les ordres i mesures judicials en medi obert imposades a adolescents i joves, a través dels tècnics responsables d'execució de dites mesures, així com d'aquelles mesures penals alternatives imposades a població adulta del municipi, i als processos de reinserció que d'aquestes se'n deriven i programes d'atenció a la víctima.

* Aprovar definitivament la recepció de les zones verdes, vials i serveis urbanístics de la urbanització Puigventós (enllumenat, clavegueram i infraestructura aigua potable, i queda exclosa la depuradora). Aquesta recepció havia estat aprovada provisionalment en la sessió plenària del 6 de juliol del 2000.

* Ratificar l'acord adoptat per la Comissió de Govern, en sessió celebrada el dia 22 d'agost d'enguany, en virtut del qual es fixen els dies 27 de febrer, dimarts de Carnestoltes, i 3 de setembre, dilluns de la Festa Major, com a festes locals de Vidreres per a l'any 2001.

* Donar suport a les mobilitzacions pacífiques que s'estan portant a terme contra el continuat increment dels carburants, que produeix efectes molt negatius als pagesos, pescadors, transportistes, professionals del taxi i consumidors en general; i instar el Govern a articular mesures

d'estalvi energètic i millora dels transports públics, a avaluar l'impacte que la pujada dels carburants provoca en l'escala de preus i prendre mesures correctores, i a comprometre's a instar la UE perquè les directives 92/81 i 92/82 estableixin un gas-oil professional amb règim fiscal més raonable que el normal. I mentre es mantinguin els elevats preus dels carburants, instar el Govern a rebaixar els impostos especials sobre el gasoil agrícola fins al nivell mínim establert en la normativa comunitària, a rebaixar els costos sobre l'IRPF i l'IVA en funció de l'increment total dels carburants, a modificar la legislació que prohibeix a les cooperatives realitzar activitats de subministrament de carburants a tercers no socis, tot autoritzant aquesta activitat, i a considerar la singularitat del sector pesquer, que per la seva especificitat encara es veu més perjudicat per l'augment del combustible. Aquest acord es trameta al Govern Central, al Govern de la Generalitat i als grups parlamentaris del Congrés de Diputats.

* Aprovar un conveni amb l'empresa BB-TEC (Consell Comarcal de la Selva) per fer el manteniment del cadastre de l'Ajuntament de Vidreres.

* Adherir-se al Consell d'iniciatives locals per al medi ambient de les comarques de Girona, en base als principis de la Carta d'Aalborg i del programa de foment de la sostenibilitat de la Diputació de Girona, aprovar els Estatuts pels quals s'ha de regir aquest Consell i nomenar Pere Parer representant de l'Ajuntament de Vidreres a l'Assemblea General d'aquest Consell.

* Demanar que el projecte "Remodelació del Centre de la Vila" s'inclouï dins de les actuacions dels ens locals susceptibles de cofinançament pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) i trametre aquesta sol·licitud a la Direcció General de l'Administració Local de la Generalitat de Catalunya.

* Proposar a l'Alcaldia la contractació de Joan Carles Cuello Berrocal per ocupar el lloc de treball de conserge mantenedor a les escoles Sant Iscle i Salvador Espriu de Vidreres, en règim laboral fix, assimilat al grup E, d'acord amb les bases que han regit el procés selectiu per a la provisió d'aquest lloc de treball. Es facultat l'alcalde perquè formalitzi el preceptiu contracte laboral amb Joan Carles Cuello, que va obtenir la puntuació més alta en les proves efectuades per proveir la plaça.

* Designar Josep Sala i Puig com a representant de l'Ajuntament de Vidreres en els òrgans de govern de la Junta de Compensació de la Unitat d'Actuació 18.

* Demanar el màxim esforç per tal d'encarrilar de nou el procés de pau a l'Orient Mitjà i fer una aposta clara de condemna a aquells que des de posicions extremistes intenten boicotejar-lo. Demanar també un major paper polític i diplomàtic per part de la Unió Europea en el procés, així com un pronunciament clar al dret inalienable del poble palestí a dotar-se d'un Estat independent en coexistència, cooperació i seguretat amb l'Estat d'Israel, dins de les fronteres internacionals reconegudes.

* Sol·licitar al Departament de Sanitat i Seguretat Social una subvenció per import de 5.534.998 pessetes, desti-

nada a instal·lar aire condicionat a les dependències del Consultori Local de Vidreres i a l'adquisició de material mèdic.

Sessió extraordinària del 5 de desembre del 2000

Després de donar-se per assabentat de la defunció del regidor Pere Parer i Tarrés, el qual cessa legalment en el seu càrrec per aquest motiu, l'Ajuntament de Vidreres, en la sessió extraordinària i urgent del 5 de desembre del 2000, acorda sol·licitar a la Junta Electoral Central, als efectes de procedir a la substitució del Sr. Parer que expedeix la credencial acreditativa de la condició d'electe a favor de Josep Campmajó i Feixas, candidat pel Partit dels Socialistes de Catalunya-Progrés Municipal de Catalunya a qui correspon -a judici d'aquesta Corporació- cobrir la vacant produïda.

Sessió extraordinària del 21 de desembre del 2000

La sessió extraordinària del 21 de desembre del 2000 es va iniciar amb la presa de possessió del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Vidreres de Josep Campmajó i Feixas que, després de prometre complir fidelment les obligacions del càrrec, va ser nomenat per l'alcalde regidor de Medi Ambient i Medi Rural.

Tot seguit, el Ple va adoptar els següents acords:

* Aprovar l'acta de la sessió celebrada el dia 5 de desembre del 2000.

* Declarar de dedicació exclusiva l'exercici del càrrec de regidor de Medi Ambient i Medi Rural per part del seu titular, Josep Campmajó i Feixas, amb un horari de quaranta hores setmanals i una retribució anual de 3.640.000 pessetes distribuïdes en 14 mensualitats. Aquesta retribució, que cada any s'incrementarà amb el mateix percentatge que s'apliqui al personal de l'Ajuntament, substitueix les indemnitzacions per assistències a sessions d'òrgans col·legiats i reunions relacionades amb cada regidoria, que regula les Bases d'Execució del Pressupost. També es decideix demanar a la Tresoreria General de la Seguretat Social l'afiliació i l'alta de Josep Campmajó i Feixas pel càrrec que ocupa.

* Aprovar definitivament la modificació de les ordenances fiscals per a l'any 2001 en els mateixos termes que a l'aprovació inicial i després de desestimar les 90 reclamacions que s'havien presentat en el termini d'informació pública. (Veure el detall de les noves ordenances fiscals en aquesta mateixa revista).

* Exposar al públic els treballs de revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi de Vidreres en la forma en què ha estat redactat per l'equip tècnic CCRS, Arquitectes, mitjançant inserció d'anuncis en el tauler d'anuncis de la corporació, en el Butlletí Oficial de la Província i en un diari, al objecte de què es puguin formular suggeriments o alternatives al planejament proposat.

* Segregar una porció de terreny de forma trapezoidal i de

10.725 m² de superfície d'una finca de propietat municipal situada en el lloc conegut per Mas Bellvehy i també Mas Flassià, i per Abou, que té forma de "L" i ocupa una superfície de 17.444 m² per tal de formar una finca nova i independent destinada a la construcció de l'IES de Vidreres. També s'acorda sol·licitar al Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners la inscripció registral de la finca segregada i de la resta de la finca matriu. ■

La població de Vidreres supera els 5.000 habitants a finals del 2000

El constant augment demogràfic que es ve registrant a Vidreres últimament va continuar entre el 15 de setembre i el 15 de desembre del 2000, quan la població es va incrementar en 114 persones, passant-se de 4.949 a 5.063 habitants, dels quals 2.587 són homes i 2.476 dones.

En aquest període de tres mesos, el Padró municipal va registrar un total de 185 altes (97 homes i 88 dones) i 71 baixes (35 homes i 36 dones).

Del total d'altes, 128 corresponen a persones procedents d'altres poblacions del nostre país que van empadronar-se a Vidreres, 34 a estrangers que van venir a viure al nostre poble i 22 a naixements (16 nens i 6 nenes), mentre que la resta era una omisió que s'esmenà.

De les 71 baixes, 62 corresponen a persones que van deixar Vidreres per anar a viure a d'altres poblacions, 8 a defuncions (6 homes i 2 dones) i l'altra també era una esmena, en aquest cas d'una inscripció indeguda.

En definitiva, entre el 15 de setembre i el 15 de desembre del 2000, el Padró municipal d'habitants de Vidreres va registrar la variació següent:

	Homes	Dones	Total
Habitants municipi a 15/9/00	2.525	2.424	4.949
Altes del 15/3/00 al 15/12/00	97	88	185
Baixes del 15/9/00 al 15/12/00	35	36	71
Habitants municipi a 15/12/00	2.587	2.476	5.063

Ordenances fiscals per a l'exercici del 2001

Impost sobre Béns Immobles

Article 7è. Tipus de gravamen

a) Pels béns de naturalesa urbana: el 0,72%.

Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica

Article 6è. Base imposable, base liquidable, tipus de gravamen i quota.

Classe de vehicle Quota
..... (en pessetes)

A) Turismes:

De menys de 8 cavalls fiscals	3.110
De 8 a 11,99 cavalls fiscals	8.380
De 12 fins a 15,99 cavalls fiscals	17.645
De 16 fins a 19,99 cavalls fiscals	21.975
De 20 cavalls fiscals en endavant	25.310

B) Autobusos:

De menys de 21 places	20.440
De 21 a 50 places	33.735
De més de 50 places	36.480

C) Camions:

De menys de 1.000 kg. de càrrega útil	11.410
De 1000 a 2.999 kg. de càrrega útil	20.440
De 3.000 fins a 9.999 kg. de càrrega útil	29.100
De més de 9.999 kg. de càrrega útil	36.480

D) Tractors:

De menys de 16 cavalls fiscals	4.325
De 16 a 25 cavalls fiscals	6.725
De més de 25 cavalls fiscals	20.440

E) Remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica:

De menys de 750 kg. de càrrega útil	4.325
De 1.000 a 2.999 kg. de càrrega útil	6.725
De més de 2.999 kg. de càrrega útil	20.440

F) Altres vehicles:

Ciclomotors	1.080
Motocicletes de fins a 125 cc.	1.080
Motocicletes de més de 125 fins a 250 cc.	1.880
Motocicletes de més de 250 fins a 500 cc.	3.700
Motocicletes de més de 500 fins a 1000 cc.	7.435
Motocicletes de més de 1000 cc.	15.275
Servei grua municipal, retirada de vehicles mal estacionats	6.410

Taxa per a la realització d'activitats juridicoadministratives de competència local

3.- Cementiri municipal

3.1. ACTIVITATS EN MATÈRIES DE CEMENTIRI MUNICIPAL

- Autoritzacions per col·locació de làpides, reixes, guarniments i altres	1.940
- Per l'expedició de títols i altres documents	1.135
- Per les autoritzacions d'inhumacions, exhumacions, incineracions, reduccions i altres	1.545

Traslats:

- Entrada o sortida de cadàvers del terme municipal	3.795
- Custòdia de cadàvers, per dia	2.785

La concessió a perpetuïtat de nínxols es regula pel següent barem:

Sense nínxol al cementiri vell

Preu nínxol	103.000
-------------------	---------

Amb nínxol al cementiri vell

Nínxol amb més de 20 anys al cementiri vell	97.215
---	--------

Nínxol entre 20 i 15 anys al cementiri vell	87.955
---	--------

Nínxol entre 15 i 10 anys al cementiri vell	78.695
---	--------

Nínxol entre 10 i 5 anys al cementiri vell	69.440
--	--------

Columbaris	45.385
------------------	--------

Panteons a terra per cada m ²	1.134.640
--	-----------

3.2. ALTRES SERVEIS

a) Conservació cementiri per nínxol i any	970
---	-----

b) Conservació cementiri per tomba o panteó	2.850
---	-------

13.- Servei utilització instal·lacions esportives i culturals

-PISCINA MUNICIPAL

Per persona i dia

Tarifa única	360
--------------------	-----

Fins a 7 anys	Gratuït
---------------------	---------

La sortida del recinte suposa el pagament d'una nova entrada, encara que sigui el mateix dia.

Estudiants, abonament per temporada	10.300
---	--------

Les entitats i centres escolars podran demanar la utilització gratuïta de la piscina municipal per als seus associats o alumnes un dia per temporada.

Aquesta utilització està condicionada a:

-autontzació prèvia municipal.

-s'haurà d'atendre a l'horari normal

-en cap cas no es podrà privatitzar l'ús públic de la instal·lació

-CAMP DE FUTBOL

Per utilització per dia o grups o entitats que no són de Vidreres	66.950
---	--------

Fiança.....	51.500
Llum artificial. Per dia.....	10.300
-PISTES DE TENNIS	
Tarifa única per servei (1 hora)	
Federats.....	205
No federats.....	825
Fixa llum. Per hora.....	105
-SALA TEATRE CASINO	
Fiança general per a totes les entitats que utilitzin la sala.....	10.300
Lloguer	
-Empadronats a Vidreres. Entitats sense afany de lucre	
.....	Gratuït
-Altres entitats o persones privades. Per dia.....	25.750
-No empadronats a Vidreres. Entitats sense afany de lucre. Per dia.....	30.900
-Altres entitats o persones privades. Per dia.....	77.250
-PAVELLÓ	
Clubs esportius de Vidreres.....	Gratuït
Clubs esportius de fora de Vidreres.....	103.000
Fiança.....	103.000
Altres activitats.....	257.500
Fiança.....	257.500
En cada cas i previ informe de la persona responsable, l'Ajuntament decidirà sobre l'oportunitat de concedir la llicència sol·licitada.	
Propaganda estàtica . Panell de 11.52 m ²	103.000
Panell de 5 m ²	61.800
Panell de 1 m ²	20.600
Propaganda dinàmica i la que serveixi per a la protecció i seguretat podrà ser gestionada per les entitats, prèvia autorització de l'Ajuntament.	

Taxa pel servei de recollida domiciliària d'escombraries

Article 3r. Les bases de percepció i tipus de gravamen quedaran determinats amb la següent tarifa (quotas anuals en pessetes)

a) Habitatges de caràcter familiar.....	10.745
b) Bars, cafeteries o establiments de caràcter similar.....	57.475
c) Hotels, fondes, residències, etc.....	143.850
d) Locals industrials, TIPUS A. Tallers industrials ..	49.800
e) Locals industrials, TIPUS B. Pàrquings i similars	12.405
f) Locals Comercials, TIPUS A. Alimentació i similars.....	36.015
g) Locals Comercials, TIPUS B. Perruqueries, merceries, llibreries i similars.....	17.875
h) Manteniment abocador deixalles vegetals, estigui o no la parcel·la edificada.....	630
i) Fàbriques. Per contenidor.....	192.470
j) Superfícies comercials a partir de 500 m ²	192.470

Taxa per a la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local

1. Utilització de la via pública

a) Mercaderies, per m ² i dia.....	115
b) Deixalles i material d'obres, per m ² i dia.....	70
c) Tanques, bastides i similars, per m ² i dia.....	125
d) Taules i cadires, per m ² i dia.....	125
e) Quiosc i cristalleries, per m ² i dia.....	125
g) Aparells de venda automàtica, per u. i dia.....	125
h) Terrasses, miradors, tenderols i similars, per m ² i dia	35
i) Dipòsits i sortidors, per m ² i dia.....	125
j) Aparadors i vitrines, per m ² i dia.....	125
k) Mercat setmanal, per m ² i dia.....	125
l) Aprofitament retirar sorra i materials, per m ² i dia.....	220
m) Altres aprofitaments per m ² i dia.....	125
n) Taxes parades Festa Major:	

Categoria A. Primera línia (directa a l'envelat) per m² i dia.....

..... 250

Categoria B. Segona línia, per m² i dia..... 160

S'aplicarà una fiança del 50% del cost de la llicència a la sol·licitud i concessió de reserva de lloc per les parades a les festes populars: Festa Major, Ranxo i Festa Petita. El dret a devolució d'aquesta fiança s'exercirà amb l'ocupació física de la plaça i a l'autoliquidació de la taxa corresponent. La no ocupació de la plaça suposarà la renúncia de la fiança dipositada.

o) Ocupació camins veïnals, per dia..... 50.000 (amb el compromís per part de l'empresa d'arranjament dels camins un cop acabada l'ocupació).

2. Entrada de vehicles a través de les voreres i reserves de via pública

1. Entrada de vehicles a edificis i solars. Fins a 4 m	1.000
2. Gual permanent. Per dret a gual permanent, inclosa placa.....	9.860
3. Entrada de vehicles en aparcaments d'ús públic. Per cada plaça.....	425
4. Entrada de vehicles en aparcaments d'ús privat. Per cada plaça.....	230

3. Clavegueram

Connexió

Connexió a la xarxa general de clavegueram de les clavegueres particulars de les obres noves i de les que sol·licitin la modificació o substitució .

- Per mà d'obra i material de connexió estàndard des de l'edifici fins al mig del carrer (de 5 a 7 m. amb tub de 20Æ)

..... 46.350

- Per cada metre de tub d'excés (mà d'obra i material)..... 5.975

- Per pou de registre (mà d'obra i material)..... 41.200

Conservació

Entitats financeres..... 66.095

Cases-habitatges..... 5.505

Cada indústria o local de negoci, per cada 5 treballadors o fracció..... 8.265

Voler no és saber

A l'últim ple municipal, tal com ja ens té acostumats, el grup d'ERC va obsequiar a tot l'equip de govern i assistents amb una retòrica plena d'observacions, no dubtem que carregades de bones intencions, per acabar dient que "si l'alcalde no sap governar, que dimiteixi i ho deixi fer a qui realment vol governar".

Sr. Daranas, vostè que n'és el portaveu, si el que pretenia amb aquesta sentència era entrar en polèmica, per part nostra no hi entrarem. Només ens limitarem a puntualitzar-li algunes coses d'una forma senzilla i entenedora referent a les seves declaracions. Vostès, que a qualsevol qüestió, per mínima que sigui, li solen donar un cert aire d'infal·libilitat, haurien de saber que entre governar i voler governar hi ha una gran diferència.

Governar es demostra treballant molt, intentant ésser just i imparcial amb les nombroses i diverses demandes de la gent, esforçant-se dia a dia perquè totes les qüestions i problemes de la vila es vagin arreglant. En definitiva, exercint una feina difícil, la de buscar solucions i posar-les en pràctica. Amb el perill d'equivocar-se, naturalment, perquè es un perill que corren tots els qui tenen responsabilitat. En aquest cas, no dubti que la nostra la tenim ben assolida i que la feina l'estem portant d'una manera efectiva encara que sigui de forma discreta i sense excessiva publicitat.

Voler governar, desig que no dubtem fa temps que persegueixen, és una altra cosa, és l'antitesi del que hem dit abans. És, per exemple, sense cap risc, poder criticar i des de qualsevol lloc fer explicacions, a qui està disposat a escoltar-les, del que es faria o es deixaria de fer si es governés. Una mica com el conte de la lletera, sap? Si aquests raonaments van acompanyats d'un aire solemne, solen deixar bocabadats a un grup de gent que encara que no els vegi prou clars, els troba tan "ben explicats" que acaba creient-los, i confiant que, si algun dia el "desig de governar" es canviés per "governar", segurament, de tants encerts anunciats, se'n compliria algun i tot. La feina de vostès, d'oposició, tal com volen els seus caps de partit, és una feina fàcil. Només cal inflar globus sense implicar-se massa ni agafar compromisos, perquè els errors, si és que

n'hi ha, són de l'equip de govern, que és el que pren les decisions.

Per altra part, seguint la seva tònica de fer memòria, permetin que també els refresqui la seva: no estaria malament que entre tanta retòrica donessin exemples pràctics. Perquè, que una cosa són les paraules i l'altra són els fets, ja en varen donar fe el poc temps d'ésser a l'Ajuntament quan un dels seus regidors, primers de la llista, després d'haver dit igual que tots vostès, en el seu programa electoral, que "treballarien per al poble desinteressadament totes les hores que calguin", als cinc o sis mesos deixava el càrrec per "incompatibilitat amb el seu negoci".

A sobre, en el moment de la renúncia, com si d'un gran experiment es tractés, es va acomiadar amb un discurs paternalista que va fer somniure a més de quatre.

Gran error amics, aquestes coses són molt serioses i s'han de pensar abans si no es vol que després tothom, lliurement, en tregui conclusions.

No obstant, procurem seguir els seus consells i donar més informació, si cal, de les gestions que fem, perquè de coses per comentar, com que treballem, ja en tenim, i força.

Vostès, per la seva part, no estaria malament que procuressin donar satisfaccions als seus seguidors quan de veritat calgui; fer-ho abans no és res més que pura propaganda política: efectista sí, efectiva no sempre. ■

EQUIP DE GOVERN DE L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

Calendari del contribuent per a l'any 2001

A continuació detallem el període de cobrament en voluntària, i els dies de cobrament en el municipi de Vidreres, dels impostos municipals corresponents a l'exercici del 2001:

CONCEPTE	PERÍODE COBRAMENT	DIES DE COBRAMENT EN EL MUNICIPI
IVTM (Vehicles)	Febrer-març	8 de febrer i 8, 21 i 22 de març
IBI urbana i rústica (Contribució)	Maig-juny	10 i 24 de maig i 21, 22, 23 i 28 de juny
IAE	Agost-setembre	30 d'agost i 6 i 20 de setembre

Hem complert deu anys

Fa deu anys que es va inaugurar la Llar de Jubilats de Vidreres. Es va començar amb molta il·lusió i aquesta encara es manté ben viva. Ens hi ajuda l'interès de les institucions com l'Ajuntament i "la Caixa" i, sobretot, els 560 socis que formen part d'aquesta llar de jubilats. Tots ells ens encoratgen a organitzar activitats tan diverses com conferències, excursions, balls setmanals, jocs recreatius, cursets... i, també, a mantenir en perfecte estat unes instal·lacions que fins i tot han estat millorades al llarg d'aquests 10 anys. Aquest és el cas del cobriment que s'ha fet del pati per tal d'ampliar l'espai que, a més d'acollir sessions de ball setmanalment, també s'utilitza per fer-hi conferències, espectacles, etc.

Tot i això, convindria que els esforços que hi dediquen l'Ajuntament i "la Caixa" seguissin en la mateixa línia atès que, perquè aquest local reuneixi unes bones condicions, cal climatitzar-lo amb un sistema d'aire condicionat a l'estiu i amb calefacció a l'hivern. Ara per ara, es fa insuportable mantenir-s'hi amb una mínima comoditat, tant a l'hivern com a l'estiu, en un cas perquè hi fa molta fred i en l'altre perquè hi fa molta calor. Però som optimistes: si amb deu anys hem aconseguit tot el que tenim, què no tindrem en els propers anys?

I tots els socis ja ho saben: el dia 27 de gener del 2001 us esperem a tots per celebrar l'11è aniversari de la Llar de Jubilats. ■

LA JUNTA DE LA LLAR DE JUBILATS

EXPOSICIÓ PÚBLICA DELS TREBALLS DE REVISIÓ DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE VIDRERES

Encarregada la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi de Vidreres a l'equip redactor "CCRS, Arquitectes", segons acord plenari de data 12 d'agost de 1.999, i presentats per aquest equip tècnic els treballs d'elaboració de la revisió esmentada en un grau de desenvolupament que permet formular els criteris, objectius i solucions generals de planejament, en compliment d'allò que estaboleix l'article 125 del Reglament de Planejament Urbanístic, i per deu vots a favor i un en contra s'adopta el següent

A C O R D

Exposar al públic els treballs de revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi de Vidreres en la forma en que ha estat redactat per l'equip tècnic, mitjançant inserció d'anuncis en el tauler d'anuncis de la corporació, en el Butlletí Oficial de la Província i en un diari, al objecte de que es puguin formular suggeriments o alternatives al planejament proposat.

Cloenda dels actes de celebració del 40è aniversari del col·legi Sant Iscle

Els actes de celebració del 40è aniversari del col·legi Sant Iscle s'han clausurat, i la valoració que en podem fer és prou positiva. L'acte de presentació va esdevenir un èxit d'assistència i de participació; l'exposició i el sopar popular varen servir per fer reviure antigues nostàlgies que el pas del temps havia fet oblidar, i l'edició del llibre *La construcció del CEIP Sant Iscle de Vidreres: Una breu aproximació als seus inicis* constitueix el testimoni material més palpable d'aquesta celebració, però sobretot, un estudi aprofundit i profusament documentat sobre el tema que s'hi desenvolupa.

Una vegada passats els mesos de l'estiu i la Festa Major, es varen continuar celebrant aquests actes commemoratius. El dia 20 d'octubre, el professor de Pedagogia de la Universitat de Girona, Xavier Besalú, va pronunciar la conferència titulada *L'educació avui*, en la qual s'hi varen plantejar alguns dels questionaments i de les problemàtiques més evidents que té el món de l'educació en els nostres dies. Per tal de fer-ho amb una base prou sòlida, es va partir de la lectura d'unes notícies aparegudes en diferents llocs de la premsa escrita, la qual va servir d'inici per a la posterior reflexió al voltant de les situacions i els casos que hi eren exposats.

Una vegada que el món de l'educació en general havia

L'escriptor Emili Teixidor durant la seva conferència.

estat tractat de manera prou rigorosa, vam pensar que una bona manera per aprofundir en un tema concret de l'educació era parlar sobre l'acte tan sa, i tan poc practicat, de llegir i escriure. I per parlar-nos-en vàrem tenir el luxe

de poder comptar amb la presència de l'escriptor Emili Teixidor, que va pronunciar, el dia 1 de desembre, la conferència *El gust per la lectura i l'escriptura*. La seva fou una conferència presidida per l'amenitat i que es va fer molt distesa a tothom, ja que va tractar aspectes generals, i essencials, que són necessaris per aprendre a llegir i escriure bé; i aprofitant que entre el públic hi havia un gran nombre de mestres, també va poder parlar dels mètodes que li semblaven més escaients a fi i efecte d'educar en la lectura i l'escriptura als més petits.

Ja per acabar, el diumenge 17 de desembre es va celebrar l'acte de cloenda de la celebració, a la Sala Municipal del Casino la Unió. L'acte, que va comptar amb la col·laboració especial de l'Escola Municipal de Música de Vidreres, va tenir les interpretacions musicals dels alumnes del Sant Iscle, així com dels nenes i nenes que assisteixen a l'esmentada escola de música. Aquestes actuacions musicals es varen veure completades amb la participació de les formacions locals Juràssic Band, Vidreres Swing Band, Combo Tradicional i la Coral Farandola, la qual va

interpretar l'Himne a Vidreres compost pels mestres Rigau i Viñals.

Les actuacions musicals varen anar seguides dels parlaments de l'alcalde de Vidreres, Jaume Figueras, i del director del col·legi Sant Iscle, Josep Serra. Finalment, va cloure el conjunt d'actes celebrats la delegada territorial a Girona del Departament d'Ensenyament, Pilar Sancho, que va ponderar la globalitat de les activitats que s'havien dut a terme.

Una vegada que el conjunt d'actes ha arribat a la seva fi, els membres de la Comissió Organitzadora volem agrair a tot el poble de Vidreres, de la mateixa manera que a la resta de persones que han contribuït a fer possible aquesta celebració, la seva inestimable col·laboració, i ho fem amb l'esperança que el conjunt de la nostra aportació hagi estat digne i a l'alçada de l'ocasió. El temps, i les energies per valorar-la, ho diran. ■

COMISSIÓ ORGANITZADORA DEL 40 ANIVERSARI
DEL CEIP SANT ISCLE

Quan es ve de molt lluny

A l'IES de Vidreres hi ha força alumnes procedents d'altres països molt diferents del nostre. Per a aquests nois i noies el canvi de residència suposa normalment haver d'afrontar unes situacions totalment noves i imprevisibles que els comporten unes experiències diverses, generalment una barreja de situacions positives i entrebancs negatius. Vet aquí el que dos alumnes de l'institut ens expliquen de les seves experiències quan fa poc temps que es troben entre nosaltres.

Em dic Luz Karime Galviz, tinc 14 anys i sóc de nacionalitat colombiana. Abans de venir aquí vivia en una petita ciutat de clima estiuenc molt agradable i m'ho passava molt bé amb la meva família i amics, però per motius personals vaig haver d'establir-me a Espanya amb la meva família deixant allí grans amics i part

dels meus éssers estimats.

La meva ambada aquí ha estat plena d'alts i baixos, ja que he tingut algunes diferències amb persones que pensen que els estrangers no podem venir-hi a la recerca d'un futur millor. Però com que no tot és dolent, també he trobat gent que m'han brindat el seu suport, com són els de l'institut, que han fet moltes coses perquè la meva integració i aprenentatge fossin més fàcils i agradables. Per això, tot el meu agraïment als alumnes, docents i equip directiu de l'institut de Vidreres.

LUZ KARIME GALVIZ
3R D'ESO

Jo a Rússia hi vivia bé, no ens faltava res. Hi tenia molts amics. Quasi tot el poble (una petita ciutat) em coneixia. Com que la meva mare s'ha casat aquí, hi he vingut a viure. A Rússia tenia bones notes, només tenia un sufi. Aquí, tres suspensos. Tampoc no tinc amics aquí. Potser només un. Tots diuen que són els meus amics i

després em fan una cosa dolenta. És que no puc creure ningú, aquí. Tots m'intenten enganyar i a vegades jo m'espanto de la gent. A Rússia jo també m'espantava de gent, però no pas per engany o per violència. Ara a la meva classe no em molesten més. Començo a pensar si tornaré a Rússia de nou quan faci els divuit anys. No és per la llengua (català o castellà), és per la manera com em tracten.

SACHA PANFERÒV
3R. D'ESO

TARDOR

QUÈ ÉS LA TARDOR?

- QUAN PLOU.
 - SURTEN ELS BOLETS I LES CASTANYES I ELS CARGOLS.
 - ARA SOM A LA TARDOR I CAUEN LES FULLES DELS ARBRES SECs.
 - VE LA CASTANYERA.
 - EL CASTANYER ÉS L'ARBRE DE LES CASTANYES.
 - HI HA MONIATOS, MAGRANES, MANDARINES, TARONGES, RAÍM...
 - A LA TARDOR NO FA FRED NI CALOR.
 - LES FULLES SÓN VERMELLES, VERDS, BROQUES...
- (NENS I NENES DE P-3)

ALS NENS D'AP 5 EM FET UN CONTA
 LA ZCIROL MAGI C

HI AVIA UN BAGA D'UN BLET
 CASTABAT I ST PAR C E
 ABIA PAR DOTALAZEU MABA
 I UNALTA BOLET ZARE I A

ALU L E TRIST S'ANAN A RIU
 A RAN TARSAL CAPAI MUTU A
 LA SCIROL

LASCIOL F M A S I A

APEX LA SEV MAMA

NS FAN GERMANS I FAN UNA FESTA MAJOR

ZAKARIA
 LOUISE
 VANESSA
 ALE I OF
 BRIG
 GABRIEL P
 FRANCESC
 SILVIA
 ARI T XELL
 JULIA
 JESSPE
 MECANV
 VON
 BETI
 CLAUDIA
 HECTOR
 TUDIT
 CRISTINA
 AL E +
 SILVIA M
 ARIADNA
 ARGUEL
 EVA
 GIOVANNA

ALS NENS
 LAS NEMAS P.4

HI AVIA UNA VEGADA UN BOLET QUE ESTAVA TRIST PERQUÈ HAVIA PERDUT A LA SEVA MARE I UN ALTRE BOLET S'EN REIA. EL BOLET TRIST S'EN VA ANAR AL RIU A RENTAR-SE LA CARA I VA TROBAR L'ESQUIROL. L'ESQUIROL FA MÀGIA I APAREIX LA SEVA MARE. ES FAN GERMANS I FAN UNA FESTA MAJOR.

LA CASTANYERA

UNA JERARCA DE PASTA UNA CASTANYERA QUE SE VA ANAR A COLLIR CASTANYES DEL BOSC.

PER EL CASTANYER SE DIBUXA LES SEVES CASTANYES.

VA ANAR A VEURE EL BOSC DEL BOSC. VORREY SI VA BONA LA FORMULA MÀGICA. PATAPLUF, PATAPLUF, A TORNAR CASTANYES DEL BOSC.

LES CASTANYES CAUEN LA CASTANYERA. MUELL CASTANYES I VA CAP A DUTAT A VERMELLES.

ARRIBA A LA SEVA PRADA DE LA PLAGA I HO FRED DE VERDE FINE QUE EL BOSC SE VA.

LA CASTANYERA ARRIBA LA VIT I ANA EL CASTELL NOU. MOLT CONTENTA CAP A TORNAR PARA SEVA SE VA A BORDA.

I SET ABUT UN BAY, VET ABUT UN BAY ABUSET COME I NA FOR. I SET ABUT UN BAY, VET ABUT UN BAY ABUSET COME I NA ALABATI.

FI

Alguns alumnes de les classes d'alfabetització per a persones immigrades (Foto Estudi Albert).

La Jamia Kafo va endavant!

Abans de parlar-vos dels nostres projectes com a Grup Intercultural Jamia Kafo, voldriem agrair a totes aquelles persones que ens han fet arribar, ja sigui a través del banc o bé personalment a l'escola Sant Iscle, la butlleta de soci. Actualment, ja comptem amb un total de 60 socis i esperem que es vagi incrementant aquesta xifra.

Enguany hem iniciat el nou curs escolar amb molta empena. Les ajudes econòmiques que estem rebent, fruit de projectes que l'escola ha presentat, ens permeten adquirir un ampli material, tant per als nostres alumnes com per als infants. La Fundació Fus, de Barcelona, fou la primera associació que, gràcies a la seva aportació, va permetre'ns oferir xerrades i comprar nou material. El segon projecte va anar destinat a la Fundació la Caixa, que ofereix subvencions a associacions que es dediquessin de manera voluntària a l'alfabetització i la interculturalitat. Doncs bé, l'escola Jamia Kafo ha estat també escollida d'entre cents de projectes, i recompensada econòmicament. Aquest fet ens permet, per una banda, oferir unes millores importants dins l'escola, però per altra banda el col·lectiu de voluntàries/s assumeix que el Grup Intercultural Jamia Kafo està creixent.

A més a més, el passat desembre, l'Ajuntament de Vidreres ens va brindar un local, a la mateixa escola Sant Iscle, per poder reunir tot el material fins ara necessitat i recopilat de l'escola. És en aquest local on ens reunim les voluntàries/s per debatre qüestions escolars, problemes, experiències... Com podeu observar ens trobem en una etapa de canvis, noves perspectives i per tant nous objectius. És evident que aquestes ajudes ens permeten poder plantejar-nos ampliar el nostre guió del nou curs escolar. Val a dir que el col·lectiu immigrant cada vegada és més homogeni i regular, fet que ens ajuda a poder seguir endavant amb una certa continuïtat.

Doncs bé, ja veieu que el propòsit inicial de lucre i d'interculturalitat entre africanes/s i catalanes/s s'està convertint en alguna cosa més que una relació professor/a alumne/a. Estem convençudes que la realitat de la població immigrada africana ens apropa a una realitat, evidentment molt poc occidental, però sí molt diferent. Us convidem, per tant, a formar part d'aquesta associació i compartir el que representa aquesta interculturalitat a Jamia Kafo.

Per acabar, el Grup Intercultural Jamia Kafo us vol desitjar un feliç i saludable any 2001, a reveure! ■

GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

El llop

Tot el que sabem de l'estada del llop a la nostra terra és el que hem sentit explicar als nostres avant-passats, ja que aquesta bèstia va desaparèixer pràcticament del nostre país a finals del segle passat. El meu besavi Pere Poch i Sauch i l'oncle de can Noguera Josep Noguera i Adroher havien anat a cacera del llop.

Sembla que al desaparèixer el llop es va repoblar de senglars perquè el llop se li menjava les cries. El primer senglar d'aquesta muntanya el va matar, a principis d'aquest segle, el masover de Cabanyes i el segon el germà del meu avi, en Joaquim Mundet i Noguera, junt amb en Joan Masnou i Calvet, ja que li varen disparar tots dos al mateix temps.

El llop era un animal temut per les persones, però ell no semblava tenir massa por de la gent ja que moltes vegades s'emportava un xai o un cabrit a la vista del mateix pastor. A la nit havia arribat al peu mateix de la porta de Can Vendrell o havia entrat dintre el poble de Vidreres per rosegar els trossos de casc de cavall davant de la casa del ferrer (imaginem Vidreres amb els carrers sense asfaltar, sense voreres i completament a les fosques).

Fets i topònims d'aquesta rodalia que fan referència al llop

Dels fets relatius a la presència del llop a les nostres contrades en destaquem els següents:

- El dia 17 de desembre de 1806 va morir l'hereu de Can Aulet de Vidreres, Josep Aulet i Prats, de 22 anys d'edat. Va morir de mal de ràbia a conseqüència d'una mossegada d'un llop rabiós, com consta en la partida de defunció i també per tradició oral.

- Un dia al vespre, l'amo de Can Carbonell tornava de Caldes de Malaveilla a peu i quan era al front de Can Vendrell, a la claror de la lluna, va veure davant seu un llop al mig del camí. Va girar-se per recular però

un altre llop al darrere seu li privava el pas. Espantat, va escapar-se cap a Can Vendrell, on varen deixar-li unes forques per continuar el camí i així poder-se defensar.

- Un negociant viatjava des de Llagostera a Tossa quan, passat el Coll de Terranegra, se li va fer fosc i al cap de poca estona va sentir un llop que udolava. Com que sabia imitar la veu d'aquests animals, es va posar a escarnir-lo, però li varen venir ganes de plegar al sentir 7 o 8 llops que li contestaven des de diferents direccions i que cada vegada se li acostaven més.

De topònims que fan referència a aquest animal, a les rodalies de Vidreres hi trobem els següents:

El Suro del Llop: Nom d'un suro molt gros que hi havia al terme de Lloret de Mar, entre la Petja de Sant Martí i Cal Barraquer, a pocs metres de la carretera. Va morir de vell i fa poc que el varen tallar. No se sap del cert el perquè d'aquest nom, però expliquen que una persona s'hi va enfilar per por d'un llop i que va tardar a baixar perquè l'animal no es movia del lloc.

Mas Llop: Casa en ruïnes situada dintre el que havia estat la propietat de Can Garriga de Santa Seculina abans de ser urbanitzada. L'últim masover va ser Miquel Riera i Rusalleda,

que va morir l'any 1972. Al cap de poc, la família va deixar la casa.

Puig de Basses: Una manera de caçar el llop era fer un pou de no gaire fondària que tapaven amb unes branques, a sobre de les quals posaven un tros de carn. El llop s'acostava atret per l'olor de la carn i al posar els peus sobre les branques, aquestes cedien i queia dintre el pou. A Puig de Basses n'hi havia diversos d'aquests pous i quan varen deixar de servir els varen tapar; però van quedar unes petites basses que donaren nom a aquesta muntanya. Actualment encara es pot veure una d'aquestes basses al darrere del turó, en el límit de Can Poc i Cal

Magra.

Veïnat de Llobatera: Situat al terme de Llagostera. Segons l'Enciclopèdia Catalana, llobatera és un lloc habitat o freqüentat per llops o també un cau de llops.

El Salt de la Cabrida: Lloc on hi ha un esqueix de roca a la confluència de la riera de Tossa de Mar amb el Sot del Galliné. Aquest nom ve d'una vegada que un llop perseguia una cabrida i aquesta es va poder salvar saltant la roca. El pastor ho va veure i va fer marxar el llop.

El Salt del Llop: Nom d'un lloc o casa del Veïnat de Panedas, al terme de Llagostera. Al llibre de baptismes de l'Arxiu Parroquial de Llagostera, consta que a mitjans del segle XVII (anys 1642 i següents) hi vivia una família de cognom Alberti. Actualment aquest nom sembla que ja no existeix.

Can Llobet de Vidreres: A la porta d'entrada, de pedra dovellada, hi figuren les sigles J.H.S., el cognom Llobet i un escut mig esborrat que representa un cadell de llop i que segurament era el primitiu escut d'armes de la família. En un altre lloc de la façana hi ha gravat el nom de Baldiri

Llobet i la data de 1642 (Aquest Baldiri Llobet era avant-passat de l'avi Ferran Gifre).

I, per acabar, una dita sobre la precocitat dels llops, transmesa per en Miquel Vendrell i Valenti, que va treballar molts anys a casa i que era fill de Can Vendrell. No la recordo del tot, però em sembla que era així:

*"Per la Mare de Déu de Montserrat
el llop ja és nat.*

*Per Santa Creu
ja hi veu.*

*I per l'Ascensió
es menja el primer moltó".*

ANTONI MARIA MUNDET

Vidreres 1497: prenom i cognoms (II)

Seguint el nostre treball començat, publiquem avui el segon article. Per ordre descendent de prenom, trobem Joan escrit a tot arreu del fogatge (Johan segons la grafia general de l'època). Joan, com sap tothom, és un prenom posat o escollit principalment per devoció al Baptisme, que en hebreu significa "Déu dona gràcia".

Onze són els prenom Johan que hem comptat. El primer cognom que l'acompanya és Basse (> Bassa), accident hidrogràfic, substantiu català, ciot amb aigua, d'origen o procedent del cognom llatí Bassa. Segueix Masferrer, grafia aglutinada de "Mas Ferrer" que els onomasticòlegs classifiquen com a nom d'edifici i dependències.

Donem pas a Francès, portat per un capellà que podria procedir de França, o sigui, un nom gentilici. Després del capellà trobem un Balle, que té altres grafies a diverses èpoques i procedeix del llatí Baiulus, que tenia significats variats com "mosso", "fosser" i "missatger", unes feines ben allunyades del significat actual de "president de la corporació municipal".

Segueix Vallosera, accident orogràfic que es pot agrupar amb Soler, accident orogràfic que té la forma "Solé" amb la mateixa pronúncia. Ara bé, mentre Soler té una sola procedència, del llatí Solarium, derivat de Solum (sól, terreny, solar), Vallosera és el compost de "vall de lloses" amb més probabilitat que el topònim català "vall on hi ha óssos" < Valle Ursuria, interpretació molt suggestiva.

Cognoms relacionats amb plantes són Aulet i Flor. El primer procedeix del llatí llicelum (alzinar), mentre que el segon està relacionat, naturalment, amb el substantiu català conegut per tothom sense oblidar que Flor pot ser també un nom de sant derivat del llatí Florus, substantiu nom (prenom i cognom) i adjectiu florit. Així, es pot afegir que tinc anotada a les meves fitxes, l'existència del Mas Flor l'any 1418 i l'existència d'una persona anomenada Pere Flor els anys 1486 i 1488.

Ramon, nom de sant i sants, és un nom germànic que ja fou comentat com a tal; ara bé, la seqüència Johan Ramon pot ser considerada com a combinació de dos prenom, ja que a l'Edat Mitjana no hi havia legislació sobre aquest aspecte i solia ser habitual el nom Johan Ramon.

He deixat pel final Cartors, escrit així sense discussió en el text estudiat perquè no tinc opinió ni erudició per dir-ne res. Si no se'n sap res, sempre s'ha de deixar la investigació per a altres estudiosos.

Ja podem donar la llista completa dels onze prenom que acompanyen a Johan en el fogatge i que, d'acord amb les observacions fetes, per ordre alfabètic dels cognoms són: Johan Aulet, Joan Balle, Johan Basse, Johan Cartors, Joan Ferrer, Johan Flor, Johan Francès, Johan Masferrer, Johan Ramon, Johan Soler i Johan Vallosera.

ANTONI VIVES COLL

El carrer Estrella

El carrer Estrella no és un vial de pas, és un carrer que porta a les cases de la gent que hi viu i prou, és un carrer sense sortida on ens trobem al final del mateix amb una era que encara avui és testimoni d'un altre temps, quan, escampades pel poble, un munt d'eres veien com a l'hora de batre el seu voltant s'emplenava de vida per tal de separar el gra de la palla. Caminant per aquest carrer, i no tan sols per l'existència d'aquesta era al costat de Cal Magre, la casa que ens trobem al final del mateix, hom agafa consciència de la història i de poble. Per què? Al passejar per aquest indret hom es troba amb cases velles, unes atrotinades i d'altres ben arreglades, estables, cases noves, edificis de pisos de tres plantes i magatzems de gra. L'evolució del tipus de construccions dels edificis ens indiquen que les necessitats dels seus propietaris han variat amb el temps, així com l'ordenació urbanística del poble, aquells pisos de tres plantes en un carrer de l'amplada del carrer Estrella, la lògica del present els hauria de fer inviables. Tot això junt fa que al situar-te al carrer Estrella en aquest cas, un carrer que no és de pas, t'adonis que és poble, una sensació que la construcció actual o l'urbanisme vigent avui no et transmet, o qui sap si en un futur i amb la perspectiva dels anys es torni a transmetre. Ara que ha sortit el tema de l'ordenació urbanística aprofito l'ocasió per fer saber als vidrerencs que la revisió del Pla General s'està tirant endavant i el primer estudi parcial del mateix s'exposarà al públic a la Sala d'Actes de l'Ajuntament durant uns dies del mes de gener, és l'ocasió perquè cada vidrerenc se'l miri i digui la seva als redactors del projecte, sols participant els veïns en projectes com aquest ens assegurem una eina vàlida per al futur.

El carrer Estrella el que sí té és un nom preciós, al sentir-lo, per poc poètic que hom arribi a ser, ràpidament et ve a la ment una nit sense núvols que et permet contemplar la immensitat de l'univers, amb totes les estrelles que els teus ulls et deixen veure, el record d'una nit al ras amb el cel de sostre i la sensació de llibertat que aquesta visió et produeix.

Us heu fixat en l'existència de banderes nacionals que tenen estrelles? La primera en aparèixer avui representa l'exemple més clar d'imperialisme econòmic, social, polític i cultural. Em refereixo, per si algú no ho havia entès, a la bandera dels Estats Units d'Amèrica. L'estrella de cinc puntes-símbol maçònic- ràpidament serà adoptada per altres nacions americanes en lluita per la independència, a Europa l'estrella arriba durant el segle XIX amb una altra significació, l'estrella roja socialista.

Si analitzem la bandera americana veurem que tota ella està plena de simbologia, que amb ulls del present trobem allunyada dels ideals inicials. El color blanc representa la llibertat, el vermell la igualtat i el blau la fraternitat, és a dir, els colors republicans per excel·lència, també amb significat maçònic. Al cap i a la fi, darrere els ideals de

la Revolució democràtica del segle divuit hi havia la maçoneria.

Parlant de banderes amb estrelles, tothom haurà observat que al nostre país és freqüent trobar la nostra ensenya qualribarrada acompanyada d'un estel i un triangle, què vol representar? En l'actualitat banderes nacionals amb estrelles sovintegen, ara bé, banderes amb un triangle i un estel són una minoria. La primera d'aquest tipus fou la cubana, que data de l'any 1849 amb un triangle roig i un sol estel, ja que Cuba és una unitat i no una federació com els Estats Units, l'estel solitari simbolitza la llibertat nacional, la independència. Hem de recordar que la colònia catalana a Cuba era antiga, important i a més activa políticament, no ha d'estranyar que la simbologia dels cubans insurgents hagi influït a Catalunya.

La bandera estelada que apareix a la nostra nació representa la llibertat nacional de Catalunya, o el que és el mateix, la normalitat nacional. Si ens fixem amb la simbologia de l'estelada catalana observem que el color blau del triangle representa el blau del cel, és a dir, la humanitat, i l'estrella blanca al mig la llibertat, en conjunt representa la plena independència de Catalunya en l'ample cel de la humanitat. Aquesta és una bandera de lluita política, un cop assolit l'objectiu polític, la bandera de la Catalunya Lliure haurà d'ésser la de sempre amb el fons groc i les quatre barres vermelles, ben alta, ben dreta, ben sola.

Estrella, símbol de la llibertat. Segons John Stuart Mill el que distingeix a l'home de la resta de la natura no és ni el seu pensament racional ni el seu domini de la natura, sinó la llibertat d'escollir i d'experimentar. Entenia per llibertat una condició en la qual no s'impedia als homes escollir. Per ell, sols en una societat en la qual aquesta condició estigués realitzada podria ésser anomenada pròpiament humana. ■

JORDI DARANAS

El tractament dels residus

Un dels aspectes més importants per al medi que ens envolta és que se'n fa dels residus generats cada dia que dipositem a les bosses d'escombraries per després ser abocats als contenidors verds. Per això, hem parlat amb un dels responsables de l'empresa de transports A.J. Ruz, per tal de saber el destí de les deixalles del nostre poble.

A la població de Vidreres hi ha un total de 88 contenidors d'escombraries (segons les dades de l'últim recompte). Estan distribuïts aproximadament en 1 o 2 contenidors per carrer, excepte en el cas del carrer Eduard Tolrà, on n'hi ha 6, i el carrer Sant Jordi, on n'hi ha 5. Els contenidors es troben a tot el nucli urbà de Vidreres i a les seves urbanitzacions, però a les cases de pagès no n'hi ha. En aquest cas, són els propis residents els qui porten les escombraries a algun contenidor del nucli urbà.

La recollida de les escombraries es fa diàriament, excepte el diumenge. De dilluns a divendres, les escombraries es recullen al matí, de les 6 a les 11 hores. En canvi, els dissabtes la recollida es fa a la tarda.

Quan els camions de recollida, on les escombraries comencen a triturar-se, són plens, es porten a l'abocador de Lloret. Allà es descarreguen totes les deixalles, que són compactades amb les màquines i, per últim, són recober-

tes amb terra. D'aquesta manera s'evita l'impacte visual negatiu que produeixen les deixalles al descobert i es permet que els gasos que produeixen puguin sortir a l'exterior a través dels porus que té la terra.

Bàsicament, a la població de Vidreres la majoria d'escombraries són generades pels propis habitants, ja que gairebé no hi ha indústria. És en els petits comerços on, a vegades, hi ha una gran abundància d'embalatges, tant de cartró com de plàstic.

Els períodes de l'any en què es generen més escombraries són les festes de Nadal, la Setmana Santa i l'estiu. Aquest increment de deixalles és elevat, sobretot, a Mas Flassià Residencial i a les urbanitzacions del municipi. Cal assenyalar que cada vegada augmenta la consciència de la població respecte a la necessitat de fer una recollida selectiva de les escombraries. Estem molt contents d'observar que durant aquests dies de Nadal els contenidors de paper i vidre eren plens.

Des del Consell de Redacció de la revista es vol potenciar que aquest augment de la recollida selectiva millori amb el temps i, tot i ser difícil, intentar disminuir el número d'escombraries per habitant en aquest nou any 2001. ■

ANNA VIADER

L'estrena del nou Centre Cívic permet ampliar les activitats que s'hi fan

Les activitats que es duran a terme en el nou Centre Cívic de Vidreres, que s'ha estrenat el 8 de gener del 2001, són les que detallem a continuació. Les agrupem a partir dels diferents àmbits d'actuació en les activitats que ja s'estan fent ara i que estan consolidades i les que es faran gràcies a disposar d'una instal·lació amb les condicions de la qual estrenem.

ÀMBITS	ACTIVITATS CONSOLIDADES	NOVES PROPOSTES
F ormació permanent	<ul style="list-style-type: none"> - Cursos de monitors - Jornades de primavera - Xerrades per a jubilats - Cursos per a dones - Cursos ocupacionals 	<ul style="list-style-type: none"> Escola d'adults Alfabetització Català Idiomes Graduat d'ESO
E sport i promoció de la salut	<ul style="list-style-type: none"> - Excursionisme - Escacs - Taichi - Jocs de rol 	<ul style="list-style-type: none"> - Fer de pares - Manteniment gent gran - Deixar de fumar - Ioga
J uventut	<ul style="list-style-type: none"> - Punt d'informació - Objeció de consciència - Escalètric - Debat jove - Dinàmiques ocupacionals - Borsa de treball 	<ul style="list-style-type: none"> - Espai jove - Club juvenil - Ludoteca juvenil
A rts escèniques	<ul style="list-style-type: none"> - Teatre infantil - Teatre juvenil - Mostra comarcal de teatre - Iniciació a la dansa - Sevillanes i rumbes 	<ul style="list-style-type: none"> - Interpretació per actors - Claque - Capoeira - Salsa - Danses polinèsies - Danses africanes - Dansa del ventre - Balls de saló - Danses tradicionals catalanes - Country - Flamenco - Modern - Coreografia - Esgrima - Clown - Circ - Hip-hop
A rts plàstiques	<ul style="list-style-type: none"> - Pintura a l'oli - Belles Arts I - Aula de tapís - Fotografia 	<ul style="list-style-type: none"> - Belles Arts I - Fang i ceràmica - Restauració de mobles - Estampació i tint

Lleure

- Esmalt i gravats

- Dibuix tècnic
- Fotografia

Música

- Casal i casalet
- Estades d'aventura
- Camp de treball de teatre

- PIN de Nadal
- PIN de Setmana Santa
- Videoteca
- Cineteca
- Taller de cuina

- Iniciació musical
- Llenguatge musical
- Piano
- Bateria
- Percussió
- Guitarra clàssica
- Guitarra elèctrica
- Teclats
- Veu
- Saxofon
- Flauta travessera
- Clarinet
- Acordió diatònic
- Sac de gemecs
- Flabiol
- Violí
- Trompeta
- Gralla
- Baix elèctric
- Combos de swing i tradicional
- Coral infantil
- Taller de guitarra
- Taller de percussió
- Roda de música
- Audicions musicals

- Banda de música
- Combo de rock
- Combo de funky
- Combo cubano
- Combo de percussió
- Combo de jazz
- Trombó
- Trompa
- Violoncel
- Caixa flamenca
- Contrabaix
- Informàtica musical

Difusió

- Exposicions
- Arxius i bases de dades
- Suport entitats
- Subvencions
- Festival Centre Cultural
- Festival Escola de Música
- Audició de Nadal

- Audicions quinzenals
- Assaigs teatrals i de dansa
- Recitals de poesia
- Promoció de la lectura
- Cinefòrum
- Grup de dones
- Hemeroteca

Convenis

- Institut Català del Voluntariat
- Servei Català de Col·locació

- Pràctiques d'alumnes d'educació social i psicologia amb la UdG

- Pràctiques de monitors i directors de lleure
- Difusió de la música moderna amb el Consell Comarcal

Solidaritat

- Participació en ONG
- Voluntarisme
- Grup promotor de la interculturalitat

- Espai d'Acció Solidària
- Grup de Medi Ambient

A Vidreres es van registrar 52 naixements l'any 1999

L'any 1999 a Vidreres es van registrar 52 naixements, una xifra que va fer que el nostre poble se situés en el quart lloc dels 26 municipis de la Selva, només superat per Blanes, Lloret i Santa Coloma, i en el dinovè lloc dels 226 municipis de les comarques gironines, d'acord amb les dades facilitades per l'Institut d'estadística de Catalunya que detallem a continuació:

Naixements 1999 al conjunt de les comarques gironines

1 Girona	822
2 Figueres	401
3 Blanes	315
4 Salt	246
5 Lloret de Mar	217
6 Olot	217
7 Palafrugell	200
8 Sant Feliu de Guixols	198
10 Palamós	165
11 Roses	156
12 Torroella de Montgri	120
13 Puigcerdá	84
14 Castelló d'Empúries	81
15 Santa Coloma de Farners	79
16 Castell-Platja d'Aro	77
17 Cassà de la Selva	74
18 Ripoll	66
19 Vidreres	52
20 Llagostera	51

I xifres menors per als 205 municipis restants.

Naixements 1999 a la comarca de la Selva

1 Blanes	315
2 Lloret de Mar	217
3 Sana Coloma de Farners	79
4 Vidreres	52
5 Arbúcies	47
6 Sant Hilari Sacalm	40
7 Anglès	37
8 Breda	36
9 Tossa de Mar	34
10 Caldes de Malavella	31
11 Maçanet de la Selva	29
12 Riells i Viabrea	26

I xifres menors per als 14 municipis restants.

Cal destacar que 608 dels 5.137 nens i nenes nascuts a les comarques gironines l'any 1999 van ser fills de pares estrangers, el que suposa un percentatge de l'11'8%, que va fer que la demarcació de Girona se situés al capdavant de Catalunya en el rànquing de naixements de fills de pares immigrants.

Al conjunt de les comarques gironines, però, l'índex de natalitat va pujar un 0'5% passant dels 5.112 naixements del 1998 als 5.137 del 1999, molt per sota del conjunt de Catalunya, on aquesta taxa es va situar en el 4'9%. Així doncs, el 1999 el percentatge global de les comarques gironines va ser de 9'7 naixements per cada 1.000 habitants, el mateix que l'any 1998.

Les dues tercers parts dels naixements de fills de pares estrangers registrats el 1999 a les comarques gironines van correspondre a famílies d'origen africà (marroquins i gambians).

Bella Dansa informa

L'Agrupació Sardanista Bella Dansa, amb 23 anys de vida, ha superat la majoria d'edat havent assolit alguns dels seus objectius inicials, com l'organització d'audicions de sardanes, la realització de cursos d'ensenyament de la sardana i l'organització d'actes relacionats amb la Cultura Popular en general. Altres continuen pendents, com la creació de colles sardanistes o l'organització d'un aplec.

L'Agrupació entra al nou mil·lenni amb l'esperança de poder continuar promocionant la sardana seguint el camí marcat els últims anys i amb nous propòsits. D'aquí a dos anys l'Agrupació arribarà al vint-i-cinquè aniversari i una manera de commemorar-lo serà l'edició d'un disc amb sardanes d'autors vidrerenca. Des de la Junta es farà el possible perquè aquest objectiu sigui viable.

Un altre propòsit és poder disposar d'un local adient per a la celebració de les audicions de sardanes, quan aquestes s'han de fer a l'interior a causa de les condicions meteorològiques adverses. Els locals que usem actualment presenten prou inconvenients, com per exemple: l'haver de cobrir la pista o els problemes elèctrics (manca de potència) quan s'han de connectar equips de llum i so en el pavelló. I per altra banda la falta d'espai de la sala municipal del Casino.

Aquests inconvenients no han de privar l'Agrupació de continuar amb la seva tasca, per això la Junta seguirà treballant perquè la sardana estigui present a Vidreres.

AGRUPACIÓ SARDANISTA BELLA DANSA

programació 2001

Sala Municipal
Casino la Unió

**Diumenge 14 de gener
a les 17:30 h.**

ANNA ROCA

Al meu terrat hi passo moltes estones. Casa meva és petita, no tenim pati i la mare no em deixa anar al carrer a jugar. Diu que hi ha molts cotxes. M'agrada imaginar-me històries, jugar amb les agulles d'estendre, les galledes i els llençols.

**Diumenge 11 de febrer
a les 17:30 h.**

LA CLOSCA

Divertides aventures entre un cargol solitari, tímid i desconfiat i un cuc juganer i entremaliat. El cuc aconsella al cargol que surti més de dins la seva closca, per bé que se'n malfia, el cargol obeeix i tot passant de fulla en fulla, coneix altres animals com l'aranya i el borinot, i descobreix llocs insòlits i fantàstics.

**Diumenge 11 de març
a les 17:30 h.**

MAG LARI

Increïble es un espectacle de màgia que està destinat a un públic ben ampli. La màgia té aquest encant del misteri i del secret inexplicable que la que tothom s'hi senti atret.

**Diumenge 22 d'abril
a les 17:30 h.**

RODAMÓN

El poble de la Llana i el poble de la Seda, separats només per un riu, estan tot el dia barallant-se pel domini del riu, els de la Llana porten a abeurar els seus ramats i els de la seda en treuen grans quantitats de la mateixa aigua per regar les nombroses moreres. El riu neix d'una muntanya misteriosa a dalt de la qual hi habita un drac...

**Diumenge 20 de maig
a les 17:30 h.**

NATS NUS

Espectacle que tracta dels "set" arts: Música, teatre, dansa, pintura, escultura...

Mobilitzacions ciutadanes

En el darrer editorial de la revista El Rec Clar es feia referència a l'actitud d'uns veïns del poble encapçalats per Manuel Valdivieso que feien de la burla de la democràcia la seva bandera. Concretament, es parlava del boicot a la ballada de gegants durant la Festa Major, i la forma que la resta de veïns de manera civica els mostraren el seu menyspreu per les formes que adoptaren.

Des d'aquell primer incident fins al dia d'avui el poble de Vidreres ha participat i ha esdevingut testimoni de la manifestació més nombrosa i duradora que mai no s'hagi vist en aquest petit municipi, a favor de la convivència i la democràcia i en contra de les actituds prepotents i totalitàries.

Què ha passat realment durant el mes de novembre i principi de desembre del 2000? El dissabte 4 de novembre un seguit de joves que es trobaven situats a la plaça de l'església veient l'assemblea informativa del Valdivieso decideixen protestar xiulant contra els insults que des d'aquella plaça pública tot veï de Vidreres sentia. Al principi eren una quinzena de joves, però al cap de poc ja arribaven a la quarantena, amb tot, la gent que passava per la plaça s'hi quedava i s'afegia a la protesta espontània iniciada pel jovent vidrerenc. Prop d'un centenar de persones es concentrà a la plaça amb un crit unànime dels assistents a l'hora de finalitzar l'acte: "Dissabte tornarem!".

I així fou, durant els quatre caps de setmana que vingueren, centenars de vidrerencs es concentraren a la plaça seguint les proclames d'una anomenada Assemblea Vidrerenca inexistente, símbol de la unitat d'un poble fart d'esdeveniments vergonyosos al nucli urbà i a la mateixa urbanització d'Aiguaviva Park. Cada dissabte el mateix, vidrerencs i vidrerencs mostrant el seu rebuig a les actuacions provocadores i insultants d'un líder veïnal vingut

a menys que no feia res més que això. La situació era tensa i desagradable però mai no s'arribava a l'enfrontament, perquè el poble mostrava un gran civisme.

Desgraciadament no es pot dir el mateix dels responsables de garantir l'ordre públic al carrer: l'actuació del Mossos d'Esquadra el darrer dia de les concentracions populars sols es pot considerar d'injusta, arbitrària, provocadora i poc professional. Empentes, veïns ferits i necessitats d'assistència mèdica i violència contra un poble que surt cinc dies al carrer. Aquesta actuació aconseguí que els dos grups polítics a l'Ajuntament (deu d'onze regidors) redactessin un escrit de denúncia, que s'ha de considerar just i dur al mateix temps, contra aquesta actuació.

Paral·lelament a aquesta mobilització ciutadana al carrer, s'ha de fer esment a un fet sense precedents a Vidreres: un cop la gent es manifesta, totes les entitats del poble sense excepció es reuneixen i acorden redactar un manifest que és aprovat per totes. En aquest manifest (que la revista reproduïx) es denuncien els mètodes no democràtics d'una sèrie de veïns i s'exigeix a les autoritats competents que posin fi a aquesta situació. El manifest rep, en una setmana, el suport de 1.400 firmes de veïns del poble i l'adhesió de quasi la totalitat d'establiments comercials del poble.

El resultat de tota aquesta mobilització, quin ha estat? De moment, la no autorització per part del Departament de Governació de més permisos als seguidors de Valdivieso. Aquesta era una de les reivindicacions del manifest de les entitats del poble. L'altra, que adoptessin la via únicament democràtica per reivindicar les seves demandes, veurem si s'aconsegueix. ■

CONSELL DE REDACCIÓ

Manifest de les entitats de Vidreres

Des de fa una colla d'anys, els veïns de Vidreres patim els insults, les amenaces i la violència d'una colla de gent liderats per Manuel Valdivieso. Des d'aquest manifest rebutgem els mètodes antidemocràtics i els constants atacs a la convivència que aquest sector de ciutadans protagonitza i és per això que demanem que s'acabin els lamentables espectacles que setmanalment es produeixen a Vidreres.

Vivim en democràcia i aquesta disposa d'una sèrie d'institucions que permeten el debat d'idees i l'aplicació de la justícia. El nom de la democràcia no és sinònim de coaccions, ni d'imposicions per la força. En nom de la Democràcia diem PROUI".

Per això exigim de les administracions que en tenen la responsabilitat que posin fi a aquestes actuacions que alteren tan greument la convivència.

Entitats adherides al manifest:

Casino La Unió, Agrupació Sardanista Bella Dansa, Club Olímpic Vidreres, Amics de la Moto, Penya Blaugrana, Grup Teatral Vidrerenc, Comissió del Ranxo, Club Ciclista Vidreres, Associació cívica President Lluís Companys, Colla Gegantera de Vidreres, Associació de Festes Mas Flassià, Grup d'Espai Vidrerenc, Club Escola de Futbol Vidrerenc, Sporting Caulès, Sporting Vidrerenc, AMPAIES de Vidreres, Grup Excursionista de Vidreres, 9Caulès (Escola de bàsquet), Club Ciclista BTT-Les Rabasses, Associació de Caçadors, APA Col·legi Sant Iscle, APA Col·legi Salvador Espriu, Club Tennis Vidreres, Amics de la Flama del Canigó, Club Genets de Vidreres, Casal dels Jubilats, Club Esportiu Quatre Rodas, Consell de Redacció de la revista "El Rec Clar", ATV Racing Vidreres "Quads", Teatre d'Estraferro, Comissió de Tractoristes de Vidreres, Club Voleibol Vidreres, Grup Intercultural Jamia-Kafo, Rialles-Vidreres i Associació de Lluita Contra el Càncer

El Casino la Unió informa

Tal com reiteradament veniem dient durant tot aquest any 2000 -per Carnaval, per la Festa del Soci, per Sant Iscle- i a través de cartes personals als socis i mitjançant la revista EL REC CLAR, el mandat de la nostra Junta, després de 13 anys, s'acabava i calia un relleu. Millor dit, ja calia al 1999 i al no trobar-lo vam acceptar seguir una temporada més.

Aquest 2000 no ha estat diferent de l'anterior i tampoc no hi ha hagut candidatures per posar-se al front del Casino. Davant els fets, a l'Assemblea que es va portar a terme el passat 26 de novembre, es va proposar la següent solució a la dotzena de socis assistents: per no deixar desemparat el Casino, formar una Junta Rectora durant un any que es faria càrrec de les gestions pròpies d'administració i control de l'entitat i, sobretot, vetllaria per portar a bon terme les obres de remodelació de les teulades que es preveuen que comencin aviat. Per a aquesta reparació disposem de 8 milions de pessetes que es destinaran únicament i exclusivament a aquesta urgent necessitat.

Els membres que componen la nova Junta són persones que ja estaven a l'anterior i els càrrecs es distribuïren de la següent manera: Martíà Serra, president; Joan Pérez, vicepresident; Carme Machuca, secretària; Enric Llinàs, vocal.

Posat a votació dels socis, es va acceptar per unanimitat.

Una vegada exposats els fets, permeteu-me dues coses. L'una, acomiadar-me com a president, i l'altra, fer una breu reflexió sobre les limitades possibilitats que tindrà la nova Junta.

Seria ser molt insensible dir que me'n vaig sense una certa tristesa i recança. Són molts anys aquests tretze, sumats als quatre d'anys enrere, al front de l'entitat com per no sentir-ho. El meu desig hauria estat deixar-ho en mans d'una nova Junta amb iniciativa i ganes de fer coses. No ha estat possible, però almenys ens queda la satisfacció d'una feina feta, si no a gust de tothom, si a consciència i honradesa. Haurem deixat unes instal·lacions arreglades, cap deute, els 8 milions dels que hem parlat abans i una bona clientela que freqüenta normalment l'entitat.

Crec que és quasi tot el que es podia fer en una època tan canviant en la qual no s'integren nous socis i que als 60 anys ja es deixa de cotitzar. Per tant, si no hem vist els nostres desitjos de continuïtat complets, ens donarem per satisfets de la resta. Com quedin les coses a partir del 2002 és responsabilitat de tots.

Pel que fa a la nova Junta, els conec prou bé com per no tenir el més mínim dubte que ho tiraran endavant. Són prou capaços per fer-ho. Ara bé, sigueu conscients que quatre persones treballant desinteressadament, per molt que vulguin, no arribaran a fer més del que bonament puguin. No els demanem miracles. Dir miracles vol dir: no massa festes, ni innovacions, ni compromisos que els que abans hem esmentat. Ja en fan prou quedant-se un temps més, mentre surten noves propostes de cara al 2002.

Transmetent els seus projectes més immediats, us diré que el proper Carnaval constarà dels següents actes:

Diumenge: Concurs de Disfresses infantils (Votació popular)

Dimarts: Dia del Ranxo, desfilada de carrosses i ball de tarda

Els actes se celebraran a la Sala Municipal Casino la Unió i en el seu moment sortiran programes amb més detalls. Per tant, preneu nota tots els qui hi vulgueu participar. No deixeu que la Festa decaigui. En el cas que, en un termini breu, sortissin propostes o iniciatives per part d'algun grup de persones interessades i amb ganes de treballar, es podria reconsiderar.

Bé amics, això és tot. Com a president del Casino aquest és el meu últim escrit. En nom propi i de tots els meus companys de Junta, us desitjo un bon any 2001 i molta sort. Visca el Casino la Unió!

LLUÍS FERRER PRAT
PRESIDENT DEL CASINO LA UNIÓN

Perill de descarrilament

"Marx diu que les revolucions són les locomotores de la història universal. Però potser les coses són totalment distintes. Potser les revolucions són el recurs al fre de seguretat per part del gènere humà que viatja en aquest tren".

WALTER BENJAMIN

Fa seixanta anys un home perseguit per la Gestapo tractava de travessar la frontera franco-espanyola i era detingut per la Guàrdia Civil a Portbou. Desesperat davant la possibilitat de ser retornat a França, l'home se suïcidà. Les seves restes quedaren per sempre més al cementiri del poble. Si algú el vol visitar trobarà una placa a l'entrada del cementiri i un petit monòlit commemoratiu. El personatge en qüestió és Walter Benjamin, un dels pensadors alemanys més influents del segle XX. Les línies que segueixen volen estar inspirades en moltes de les "il·luminacions" que Benjamin va tenir sobre la història i sobre la humanitat. Tant de bo ens puguin servir per orientar-nos en l'impracticable bosc en què s'ha convertit allò que molts han anomenat la "modernitat".

L'acabament del segle XX hauria de servir d'excusa per reflexionar sobre el sentit del camí que la humanitat ha fet en els darrers dos-cents anys. Les transformacions han sigut tantes i tan profundes, allò que anomenem progrés s'ha accelerat de tal manera, els estils de vida han variat tant i tant, que la gent viu avui amb el vertigen del viatge en una "muntanya russa".

Un desbocament enfront del qual sembla haver-se reeditat el fatalisme religiós de l'edat mitjana. L'home medieval mirava al cel buscant el sentit de tot allò que envoltava la seva existència. La voluntat divina ho explicava tot. Avui no podem parlar d'una voluntat única, sinó d'una amalgama on hi trobarem les lleis del mercat, l'avanç tecnològic, els dissenys inescrutables de les multinacionals, etc. Però el que hi ha de comú amb el món medieval és la manca de control que experimentem sobre cap a on conduïm les nostres vides, la societat, i aquesta nau que anomenem el planeta Terra. La queixa de tothom és la mateixa, la insatisfacció és la nota predominant d'una vida marcada per la pressa, l'excés de treball i una progressiva desaparició dels vincles socials que antany organitzaven les nostres viles i ciutats. I tot això en el marc d'un panorama gens tranquil·litzador: el deteriorament ecològic amenaça amb descarrilar abans de temps el tren desbocat en què viatja la humanitat.

Un dels historiadors més brillants d'aquest segle, Eric Hobsbawm, ha definit el segle XX com el segle dels extrems. Tot i que és d'hora per batejar-lo, crec que no

En la mort de Pere Parer

Fa ben poc ens ha deixat en Pere Parer, un vidrerenc que estimava al poble i que havia entrat en les darreres eleccions municipals a formar part de l'Ajuntament. Com a homenatge a l'amic fem un recull dels articles que han aparegut a la premsa gironina i que ens acosten a la seva personalitat.

Pere Parer, "in memoriam"

Només hi havia parlat una vegada, però va ser suficient per adonar-me de la seva preocupació pels problemes ecològics i de sostenibilitat de la qualitat de vida en el medi natural. Malauradament, no ha pogut desenvolupar les tasques que amb il·lusió i entusiasme havia començat. Un mal vent se l'ha endut en la plenitud de la vida i tot just quan s'albiraven els fruits de la seva gestió al capdavant de la Regidoria de Medi Ambient de la Vila. Descansi en pau.

JOSEP FONT I CABALLÉ

Al cim de la Pica d'Estats amb el Grup Excursionista.
Foto: Pere Valls

Reflexions

Dilluns. Em llevo de mala gana. El fet d'anar a revisió al metge no em fa gaire il·lusió. Sóc una mica poruc.

Ja a la sala d'espera i un xic nerviós, m'adono que només som dues persones a la consulta, i fàcilment emprenem conversa.

El meu interlocutor es presenta: es diu Frank, prové dels Estats Units. Ve a visitar-se perquè té molts malsons, producte d'un esquinç cervical.

Comença a parlar-me de la seva terra; la de les oportunitats, les grandeses, etc. En definitiva, em parla del gran somni americà que, per cert, ell no ha pogut veure complert per la trista lesió de cervicals que arrossega i de la qual n'espera trobar el remei ben aviat per poder tornar a provar l'aventura americana.

Ho té difícil. La seva lesió és d'un pronòstic complicat, ja porta més de mig món voltant especialistes sense que, fins ara, trobin la causa del seu problema.

"Però ja n'hi ha prou de tristeses" -replica- i em demana la meua opinió sobre el seu país.

Penso durant uns segons i li responc:

De pressa, sempre de pressa. El que no té pressa sembla que no va enlloc. I al teu país, no anar a cap lloc és un sacrilegi.

Allà no es passeja; es fa footing, es va amb bicicleta o es patina sobre rodes. I a ser possible s'han de fer diverses coses al mateix temps: córrer i passejar el gos, patinar i escoltar música, conduir i parlar pel mòbil, llegir i men-

jar... quin fàstic!

El pares en un semàfor i et trobes un tipus empassant-se una hamburguesa de tres pisos, plena de tomata, maionesa, mostassa o qualsevol altra porqueria de colors. Tothom engolint a totes hores; al carrer, al cinema, a les botigues, a la feina. Al migdia, la sobretaula dura el que tarda l'últim tall de menjar en travessar l'esòfag. Després, un glop de cafè aigualit i vinga! a seguir movent-se que s'ha d'aprofitar el temps.

El teu país és com un partit de bàsquet, on el ritme trepidant de l'encontre no és suficient. Cal que durant els descansos apareguin ninots, animadores, concursos de triples o un intrèpid amb un coet a l'esquena fent volts pel teulat del pavelló. El cas és que passin coses continuament. Acció, acció i acció, perquè són diners, diners i diners.

Vas a una festa i mentre comparteixes un tros de pizza amb un simpàtic desconegut, passa de comentar-te les exquisideses del menjar a preguntar-te quan guanyes a l'any. Si no superes el mínim establert acabes menjant-te la pizza tu sol. Això sí, la cordialitat i el bon rotllo que no faltin, però demana'ls qualsevol cosa i veuràs on l'envien! I si no tens cara de taló amb molts zeros et posen l'etiqueta de perdedor al front i el somni americà es transforma en un malson habitat per en Freddy Krueger.

Allà, el de la calavera hauria de canviar d'expressió: "Tenir o no tenir, aquest és el dilema". El altres són baja-

pensament i actituds dels arrenyerats en les posicions d'esquerra. Amic i company, tingues per segur que no has passat en va per la nostra vida col·lectiva. Hi has deixat les arrels d'un home, en el bon sentit de la paraula, bo.

RAMON GARRIGA RIBAS

Pere Parer Tarrés, regidor de l'Ajuntament de Vidreres

Pere Parer Tarrés va morir el 30 de novembre als 50 anys. Parer era regidor de l'Ajuntament de Vidreres pel Partit Socialista pel Progrés de Vidreres des de les darreres eleccions municipals, que es van celebrar l'any 1999. Com a regidor, s'ocupava de les qüestions de medi ambient. A més, Parer estava molt vinculat amb algunes entitats esportives de Vidreres. Així, per exemple, era el president del Club Ciclista Vidreres, presidència a la qual va accedir fa uns quinze anys, després d'haver estat vicepresident d'aquest club. També era membre de la junta del Club Excursionista de Vidreres, ja que una de les seves passions era caminar

per la muntanya. Pere Parer va ser col·laborador del Club Olímpic Vidreres des que es va fundar l'any 1980. Entre altres activitats va ser corresponsal d'El Punt de la població de Vidreres i, posteriorment, va col·laborar-hi en alguna ocasió. Vivia a Vidreres i deixa dos fills; Laura i Marc. La cerimònia per la seva ànima se celebrà el dissabte 2 de desembre a l'església de Vidreres.

D. VILA
EL PUNT

L'entrançable Pere Parer, corresponsal d'El Punt i activista vidrerenc

Pere Parer Tarrés, que va morir el 30 de novembre passat als 50 anys a causa d'una embòlia, és una d'aquelles persones que han dedicat la seva vida a la col·lectivitat sense esperar-ne res a canvi. Home de grans inquietuds, però extremadament modest i de caràcter tranquil, ha participat i col·laborat en la majoria d'entitats socioculturals

nades perquè tot el que no tingui flaire de dòlar està sota sospita.

Fins i tot la transcendència segueix un minuciós pla de màrqueting ajustat perfectament al programa sectari que tots porteu instal·lat en el disc dur. Els predicadors venen les seves esglésies com si fossin cotxes. Ah!, per cert, al teu país un cotxe és com un animal sagrat. Fins i tot n'hi ha que en el seu testament deixen escrit que se'ls enterrin junt al seu cotxe. Té pebrots!

Bé, al que anava: al teu país Déu exigeix activitat i més activitat. I fins i tot sessions d'espiritisme. Es pensa que el normal és que aparegui Sant Jordi o Santa Teresa de Jesús, per posar el cas. Doncs no, allà no. Es presenta un tal McCormick, que quan tenia cos havia estat un magnat del menjar ràpid. No enraona gaire perquè té molta pressa, simplement anuncia que el cel serà per als que produeixen. Valga'm Déu!

Els americans, anys enrere, varen convertir els cocodrils en animals de companyia i ara els està tocant als porcs. D'acord, a mi els porcs també em semblen uns animals molt simpàtics, però si us plau, que la gent passa molta gana! Arriben a l'extrem de tenir una porqueta a la que anomenen Betty i per la qual fan confeccionar vestits de seda natural amb els colors de la bandera a sastres de renom. Ja em perdonaran!

Aquesta n'és una altra. La fixació per la bandera dels nassos. Banderetes als teulats, als jardins, als vestits de bany, als pastissos... Res com un estendard que doni sentit a una aventura absurda, com a les creuades.

El que passa és que al teu país es fabriquen en cadena neuròtics i paranoics. Amb tant moviment, la majoria gai-

rebé ni s'adona del que els està passant i quan ho fan, en el seu organigrama ja existeixen una bona dotació de psiquiatres per reparar-los els eixos i poder seguir una estona més, però de tant en tant, abans s'emporten vint o trenta conciutadans per davant. I pensar que tots els polítics acaben els seus discursos amb "Déu beneeixi Amèrica"...

I aquest pla, els polítics, i d'entre ells el mal anomenat "President mundial", que surt escollit cada quatre anys, amb el millor sistema de votació, el més segur i sobretot el més ràpid a l'hora de computar els vots. És quasi tan perfecte que ja se sap qui serà el guanyador abans fins i tot de què tanquin els col·legis electorals. O no és així?

"Però, com pots parlar tan malament del meu país" —em diu en Frank, que fins aquell moment semblava que no hi fos.

Parlo malament del teu país? —li responc. No home no! Només faig una reflexió de la realitat en la qual esteu immersos tots plegats, italians, xinesos, hispans, anglesos, africans, etc., mal anomenats americans, que a hores d'ara no sabeu ni d'on procediu. El teu país és de tots i de ningú. Per cert, Frank, tu coneixes els teus orígens?

Jo... el meu... el meu avi... era espanyol!

Déu meu! Això ho explica tot! Ja tinc la solució, ja no et caldran més visites als metges. La teva lesió a les cervicals és producte de la baixada de defenses del teu sistema immunològic mental i de l'inconscient col·lectiu dels teus avantpassats que l'han intoxicat el cervell. Has tingut pensaments primitius que t'han privat del somni americà... siesta, toros, fiesta, vinitos i olé. ■

ALFONS OLIVER I ALUART

vidrerencs, i l'any passat el seu compromís civí el va portar a entrar a l'Ajuntament com a regidor de la candidatura Pel Progrés de Vidreres.

Pere Parer era, doncs, un activista, però també un lletraferit. El vaig conèixer fa una colla d'anys, quan fruit d'aquest desig de participar, va començar a escriure sobre Liagostera i Vidreres a Los Sitios i a La Vanguardia.

Quan el 1979 va sortir El Punt, no va dubtar ni un moment i va començar a enviar les seves notes, concises i senzilles, però que explicaven aquells temes del poble que ell considerava que s'havien de fer públics. Amb els anys, els antics corresponsals van anar plegant o ens vam professionalitzar, però ell va continuar exercint, fent-nos arribar les seves comunicacions, els resultats del ciclisme o, si més no, fent una trucada per avisar d'una possible notícia. El seu amic i company de consistori, Josep Sala, destaca el seu tarannà desinteressat i apunta que en Pere escrivia moltes més coses que després no publicava.

El seu perfil era el del clàssic corresposnal dels inicis d'El Punt. Una persona independent d'esquerres, involucrat en la població on vivia i sense més pretensió que fer conèixer la realitat de Vidreres. Les seves últimes col-

laboracions amb El Punt són a la Biblioteca Bàsica de les Comarques Gironines, que s'ha acabat de publicar el passat desembre.

Feia molts anys que treballava a la fàbrica Ram, actualment Corporación Alimentaria Peñasanta, on havia format part en dues ocasions del comitè d'empresa, encara que sempre hi estava implicat, com recorda el seu company de feina i d'Ajuntament, Manel Hermoso. Era president del Club Ciclista de Vidreres i també col·laborava activament amb el Club Excursionista i el Club Olímpic.

Un altre il·lustre vidrerenc, en Ramon Garriga, recorda el seu compromís civí, la seva predisposició i, fonamentalment que era "una gran persona". Pere Parer, que deixa dos fills, Laura i Marc, va ser enterrat el dissabte 2 de desembre a Vidreres. ■

JOAN VENTURA
EL PUNT

Recordatori d'Antoni Vives Coll

Antoni Vives Coll, nascut a Arras (França) el 23 de setembre de 1923, ens va deixar a finals de l'any passat. Col·laborador de la revista EL REC CLAR des dels seus inicis, era un home amb un ampli bagatge cultural fruit, tant de la seva extensíssima formació acadèmica com de les seves pròpies vivències personals del dia a dia.

Després d'haver fet la primària a França i la secundària a l'Institut Nacional Ramon Llull i al Col·legi la Salle de Palma de Mallorca, l'any 1946 es llicencià en Filologia Clàssica a la Universitat de Barcelona.

Immediatament després de llicenciar-se es va dedicar a la docència i a la investigació, activitats que no li van impedir continuar ampliant la seva formació, a més de pronunciar nombroses conferències i publicar dos llibres i desenes d'articles sobre temes de caràcter històric, humanístic, literari... en diaris i revistes.

Després de passar per la prestigiosa universitat parisenca de la Sorbona becat pel CSIC, l'any 1947 fou nomenat professor ajudant de Filologia Grega a la Universitat de Barcelona i el 1950 obté el doctorat en Filologia i Lletres per la Universitat Complutense de Madrid i és nomenat professor ajudant de Llengua i Literatura Gregues a la Universitat de Barcelona.

Casat amb la vidrencia Pepita Mas Boada, Vives Coll, l'any 1955 assoleix la càtedra de Llengua Francesa a l'Escola de Comerç de Tenerife i el 1962 és nomenat secretari de l'Escola de Comerç de Gran Canària i catedràtic de Llengua Francesa d'Institut. Un any després és nomenat professor de Llengua Francesa a la Universitat de la Laguna (Tenerife) i el 1964 secretari de l'Escola de Comerç de Tenerife.

L'any 1970 assumeix la càtedra de Francès de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials de la Universitat de Barcelona, centre del qual és nomenat vicedirector d'Ex-

Antoni Vives Coll amb la seva esposa, la vidrencia Pepita Mas Badia.

tensió Universitària l'any 1984.

La seva tasca docent a secundària va deixar-la el 30 de setembre de 1975 com a catedràtic d'Institut, després d'haver estat, successivament o alternativament, professor de grec, llatí, francès, anglès, llengua i literatura i filologia en centres docents de les Illes Balears i Canàries i de Catalunya.

En l'àmbit universitari, a més de catedràtic de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials a Santa Cruz de Tenerife, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife i Barcelona, successivament, fou professor de grec de la Universitat de Barcelona des de 1946 fins a 1955 i de grec o de francès entre 1955 i 1962 a Barcelona i de 1963 a 1970 a la Universitat de la Laguna. També va ser professor extraordinari de l'European Business School. ■

Homenatge al president Lluís Companys el 15 d'octubre del 2000 en el 60è aniversari del seu afusellament. Foto: Anna Pulg

De la vida real Els fets són fets

Si la mare no hagués tingut uns pollastres ben grossos i macos per les diades de Sant Joan, la Festa Major i Nadal, el món s'hauria ensorrat. Per això feia molt bé els seus càlculs i sabia quan calia posar, dia més dia menys, ous a una lloca perquè es donés aquest miracle tan natural, segons ella, que els pollets que nasquessin es convertissin en pollastres.

Ja teniem enrere la Setmana Santa i la Pasqua Florida i calia posar la lloca dels pollastres de la Festa Major... i, de lloca, cap ni una!, malgrat posseir, la mare, un centenar de gallines que, aparentment amb una insolència absoluta, pillardejaven tot el dia per les engires de la casa. I que els dies s'havien allargat força i la calor començava a deixar-se sentir, cosa que estimulava, com se sap, les gallines a posar-se lloques.

Però, el dijous, al mercat va trobar la cunyada i la solució...

Com tots els dijous que li era possible de dur del mercat "quatre musclos i una mica de peix per a l'arròs", dinàvem arròs a la cassola.

No recordo de què es parlava quan de sobte, la mare, va dir: "Escolteu tots, canalla, aquesta tarda, sortint d'estudi, feu via (incloïa els meus germans) de venir de pressa cap a casa, no us entretingueu a jugar, doncs tu, Joan, has d'anar a buscar una lloca a ca la padrina".

Ho vaig assumir. Res no evitaria que, aquella vesprada, jo anés a cercar una lloca a ca la padrina. Així que en sortir de col·legi vam anar cap a casa sense entretenir-nos, ja que jo sena el que hi sortiria perdent, tota vegada que anar de nits no m'agradava gens. La mare ja ens tenia agibellat el berenar i... "anem per feina que es fa tard".

Havia aparellat un cistell amb tapa de xarxa de filferro que m'atansà i jo vaig lligar al portaequipatge de la meua bici sense fixar-me quin era el contingut d'un farcell que hi havia dins. "Dóna'l a la tia", em manà. Els pares em deien sovint que ja era gran, doncs ja havia fet la comunió

i tenia onze anys fets. Coneixia bé el camí de ca la padrina i sabia de segur que en menys de tres hores no podria pas d'acomplir la comesa que tenia per davant.

En arribar a ca la padrina vaig trobar la tia al carrer. "Deixa la bicicleta al porxo", em va dir. "Tens set?... Reposa un xic".

"No gràcies, tia... No n'estic pas de cansat".

"Doncs au! Què dus...? Deixa-ho aquí". Va treure el farcell del cistell i el deixà sobre una gàbia de conills que es trobava a mà. I, de seguida, vam posar una gallina, la lloca, que ja tenia preparada, dins el cistell. "Que no t'escapí i ves cap a casa doncs veig que s'enuvola per la banda de Montseny i pot fer una gotellada i aviat es farà vespre".

Llavors va sortir la padrina per la porta de l'entrada i em diu: "Porta això a la teva mare". M'atansava un farcell, però la tia va ser més presta i l'agafà i el col·locà dins el cistell junt a la lloca.

"Adéu padrina, adéu tia", vaig acomiadar-me tot donant impuls a la bici i pujant-hi d'un salt i començant a pedalejar amb força, mentre oeixo la padrina i la tia que gairebé a l'unison em recomanen que vagi alerta i que no caigui.

Vaig pensar: Com si això de caure de la bici fos una cosa que ho faig quan amb ve de gust!

I ací, ara, he d'aclarir que el contingut d'ambdós farcells era un cabdell de col.

Han transcorregut molts anys, però encara avui els fills d'aquelles dones, cunyades (a.c.s), i també algun altre familiar, sempre que ve a tomb, comentem aquell fet que ens sembla prou graciós i, a la vegada, d'un altruisme mereixedor de lloança, doncs a més del préstec d'una lloca que, per cert, d'entre nosaltres ningú no recorda que fos mai retornada, aquelles dues cunyades van fer permuta, sense l'ànim de fer-ho, d'uns mocadors de farcell i d'unes meravelloses cols de cabdell del seu hort respectiu. ■

GIRALT

Característica estampa de les cases de pagès amb la viram a l'entrada de la casa.

La diabetis

És una malaltia estesa arreu del món que afecta molta gent. Es calcula que només a Catalunya hi ha unes 300.000 persones que la pateixen, o dit d'un altra manera, de cada 100 persones, 5 són diabètics. Això vol dir que en un poble de 5.000 habitants, com el nostre, hi ha aproximadament 250 afectats per la malaltia.

No sabem com es produeix, però si sabem que tots la podem patir, sobretot aquells que tenen familiars diabètics, els obesos, les dones que han tingut sucre durant l'embaràs o que han tingut fills que en néixer feien més de 4 quilos.

Què és la diabetis?

Entenem per diabetis l'augment per sobre dels seus límits normals (70-120 mg/dl) del sucre o glucosa en la sang.

En els inicis la malaltia passa totalment desapercebuda i només quan ja està ben establerta manifesta els seus signes típics, que són els següents:

- molta gana
- molta set
- orinar molt

Segurament el símptoma clau és l'augment de gana perquè al menjar més també s'ha de beure més i per tant orinar més.

Aquest fenomen de la gana es produeix perquè tot i tenir molt de sucre a la sang, no n'arriba el suficient a les cèl·lules del cos per al seu correcte funcionament. Això és causat per la manca d'una hormona -la insulina- que es fabrica en el pàncrees i que té la missió de metabolitzar el sucre que prové dels hidrats de carboni que mengem i convertir-ho en aliment de totes les cèl·lules del cos i en energia. Aquesta manca de glucosa a les cèl·lules és la que dona aquesta sensació de gana i necessitat de menjar més per poder tenir més sucre per al seu funcionament; però al faltar la insulina, la glucosa es queda a la sang perquè troba les portes tancades per entrar a les cèl·lules i per aquest motiu puja el sucre de la sang i empitjora encara més la malaltia.

La glucosa és l'element energètic més important per a les cèl·lules del cos, representa la gasolina que fa funcionar els cotxes. La insulina és la clau que obre les portes a la glucosa perquè entri a l'interior de les cèl·lules.

En condicions normals, la glucosa que no s'utilitza es comprimeix i es guarda en forma de glucogen en el fetge (com si fos el rebost), sempre i quan hi hagi un espai per emmagatzemar-la. Quan necessitem més glucosa, bé perquè hem pres medicaments per fer baixar el

sucre, perquè hem fet una activitat física molt intensa o fins i tot per no menjar, el pàncrees fabrica una altra hormona -el glucagó- que descomprimeix el glucogen i el transforma en glucosa.

Típus de diabetis

Essencialment hi ha dos tipus de diabetis.

La diabetis 1 que afecta aproximadament al 10% dels diabètics i es caracteritza per la manca total d'insulina a l'organisme i els que la pateixen se l'han d'injectar. Acostuma a aparèixer en els primers anys de vida i sempre abans dels 40 anys.

La diabetis 2 és la més abundant i ja pateixen al voltant del 90% dels diabètics. Aquests tenen un dèficit parcial d'insulina i per això poden ser tractats amb altres medicaments i només quan hi hagi un mal control de la seva malaltia hauran d'injectar-se insulina. Acostuma a aparèixer per sobre dels 40 anys.

Tractament de la diabetis

El tractament es basa en tres pilars:

- Dieta
- Exercici
- Medicació

El diabètic ha de fer una dieta correcta i procurar no menjar sucres d'absorció ràpida com el sucre, begudes ensucrades, suc de fruita o begudes alcohòliques per no fer pics d'hiperglucèmia en els menjars. Ha de tenir molta precaució de no menjar gaire pa o derivats de la farina, fruita i fècules com l'arròs o les patates. S'aconsella menjar verdures de tota mena i un xic de llegums que tenen una absorció més lenta i per tant no fan aquests pics de glucèmia després dels àpats.

També ha de tenir una activitat física adequada perquè així s'aprofita la reserva d'insulina que tenen els músculs i es crema molta glucosa.

La medicació és necessària quan fallen les altres mesures: dieta i exercici. Pot ser en forma d'insulina o amb d'altres medicaments.

Complicacions

Les complicacions poden ser causades per la malaltia en si mateixa o bé per un mal compliment del tractament.

La malaltia ataca el sistema vascular i afecta diferents òrgans, sobretot els ulls, provocant ceguesa; el cor, amb infarts sense dolor; els ronyons, causant una insuficiència renal greu i que precisa de diàlisi renal; i també les extremitats inferiors, provocant una obstrucció de les artèries de les cames, que a vegades s'han d'amputar.

També ataca el sistema nerviós i provoca una pèrdua de sensibilitat per la qual cosa es poden produir úlceres, sobretot a peus i cames, molt difícils de curar, encara que no facin mal.

Les complicacions més greus causades pel tractament són la hipoglucèmia i la cetosi. Totes dues són motivades per la manca de glucosa.

La cetosi es produeix per un mal funcionament del metabolisme a causa d'una disminució del sucre. L'organisme ha de fabricar glucosa per un altre mecanisme, per combustió de greixos, i el residu que deixa és la cetona. Es corregeix menjant més hidrats de carboni.

La hipoglucèmia és una complicació molt greu. És causada per un mal equilibri del tractament, bé per menjar poc, malament i a deshores, bé per haver realitzat una activitat física massa intensa o bé per haver pres més medicació del compte.

Hi ha diferents símptomes d'hipoglucèmia i no tothom nota el mateix, però és important que els diabètics aprenguin a reconèixer els símptomes inicials, que poden ser: Tremolor, Mal de cap, Confusió, Cames fluixes, Pal·lidesa, Visió doble, Suor freda, Somnolència, Agressivitat, Palpitacions, Canvi de caràcter, Conducta estranya, Gana, Irritabilitat, Pèrdua de consciència.

Quan aparegui algun d'aquests símptomes d'avis s'ha de tractar ràpidament la hipoglucèmia ja que, en cas contrari, podria aparèixer un estat de coma hipoglucèmic.

L'afectat ha de prendre suc de fruita, refrescos ensucrats, galetes, sucre o fins i tot mel i si no n'hi ha prou, pot ser necessari injectar glucagó.

Per acabar, cal recordar que el diabètic ha de seguir el tractament i els controls oportuns a més d'evitar altres factors de risc que poden empitjorar la seva salut. El seguiment dependrà del grau de malaltia, del tractament i del seu bon control.

També s'ha de dir que si el diabètic segueix els consells donats pel seu metge i compleix el tractament oportú, no ha de patir per la seva salut.

DR. ANGEL TEIXIDOR I JOHER
MEDICINA GENERAL

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

Els qui viuen atrapats en la pràctica dels esports no solen resistir la temptació d'intentar aconseguir noves fites cada temporada i, sovint, utilitzen les competicions per posar a prova les pròpies capacitats i, alhora, poder comparar el seu nivell amb altres que comparteixen la mateixa afició.

Tot i que l'hivern és una època que convida al recolliment interior, hi ha gent que aprofita l'activitat física en un entorn natural per assolir benestar tant a nivell físic com emocional.

I és precisament a aquest tipus de gent que cuida tant el cos com la ment a qui va dirigida la 3a cursa de BTT de Vidreres. Es farà el proper diumenge 18 de febrer i parteix amb l'esperit d'allunyar-se de l'immobilisme per intentar superar-se amb el pas del temps i aconseguir que l'efecte natural del circuit per on passaran els corredors sigui prou imaginatiu i captivador perquè tothom gaudeixi del recorregut.

Deixant de banda la vessant organitzativa, i centrant-nos en la participació dels nostres corredors en diverses proves ciclistes, destaquem a:

Lluís Julià, per la seva bona participació en 4 proves de la Copa Catalana de BTT.

Àngel Guich, per competir en 2 proves de la Copa Catalana de BTT i en diferents curses populars, en què va aconseguir resultats remarcables com el 1r lloc en la seva categoria a Anglès i el 3r a Tordera.

David Artau, per participar en una cursa de la Copa Catalana de BTT i també en algunes proves populars com la d'Anglès i la de Tordera. ■

CLUB ESPORTIU LES RABASSES DE VIDRERES

Àngel Guich i Lluís Julià, corredors del Club Esportiu les Rabasses de Vidreres.

Indiferència

De petit no vaig tenir la fortuna de poder gaudir dels meus avis tot el que hauria volgut, ja que aquests els tenia lluny de casa meua. He tingut, però, la immensa sort de poder experimentar el que significa fruit d'ells a través dels meus fills, sobretot amb l'avi Miquel i la iaia Paquita. Gràcies a ells he viscut d'alguna manera els nexes tan profunds que s'estableixen entre avi i nét, nexes de petites complicitats, d'amor, de dependència, de convivència... Per desgràcia, la passera del Rec Clar ja fa nou mesos que ens ha robat part de tot això. Són moments molt durs els que està passant la meua família, moments que no desitjo ni al meu pitjor enemic.

Els meus fills gaudien molt dels seus avis, sobretot de l'avi, l'ajudaven a l'hort, anaven a buscar bolets, pinyes o molsa. Gaudien molt de les passejades al bosc. Tot això s'ha acabat, mai més podran tornar a fer-ho.

Durant aquests mesos he rebut el suport de molta gent, a la que dono les gràcies des d'aquí. El que trobem a faltar, per part de l'Ajuntament, és només una paraula d'ànim, un gest... no sé, un mínim d'interès. La meua família ha viscut a Vidreres des de fa generacions i crec que no ha fet res per merèixer aquesta indiferència.

Si els representants triats per vetllar pel nostre benestar quan realment els necessites no els trobes, no m'estranya el més mínim que a les eleccions es parli cada vegada més d'absentisme.

Senyors, ja fa 9 mesos que l'avi Miquel va patir el malaurat accident, del que vostès en tenen coneixement. A banda de "passar" de la situació en la que ha quedat la meua família, LA PASSERA DEL REC CLAR CONTINUA AMB UNA SOLA BARANA.

Què esperarem per decidir si s'ha de posar la barana, que hi hagi algun altre net que hagi d'anar a l'enterrament del seu avi, perquè sembla que amb un paraplègic no hi ha prou. En l'època en la que ens governava qui tots sabem, hi havia una dita que corria per l'estranger que deia: "A Espanya esperen que una àvia l'atropellin en un encreuament per omplir-lo de semàfors". Una vegada més, aquí a Vidreres ho hem superat.

JOSEP MARIA GUILLÉN I SOROLLA

Louis Armstrong, a Barcelona, el 1955

Fa tres anys es va trobar casualment una gravació feta per un aficionat (el senyor Juan Antoni Arañó), dels tres concerts de Louis Armstrong al cinema Windsor de Barcelona el 23 de desembre de 1955 (els dos concerts del dia 22 s'hagueren de suspendre ja que l'avió que l'havia de portar de Roma no es va poder enlairar per la boira, però els membres del Hot Club Barcelona pogueren convèncer l'Amstrong de fer un concert suplementari el dia 23). I ara, un cop restaurades i masteritzades les cintes, s'han editat dos CD. Evidentment són un document històric de primer ordre que, a més del seu inqüestionable valor musical, fan més intensa (i vostès perdonin) la nostàlgia d'aquell dia, als qui vàrem tenir el privilegi de ser-hi. I si, com algú ha dit "el jazz és la banda sonora del segle XX", penso que aquesta excepcional gravació també hi haurà contribuït.

Enhorabona per la troballa, i gràcies per l'edició del doble CD "LOUISAMSTRONG AND HIS ALL STARS. Històric Barcelona concerts at the Windsor palace 1955". ■

RAMON GARRIGA RIBAS

Aiguaviva Park

Amb quin gust vaig agafar el xiulet que una jove repartia a mesura que anàvem arribant a la plaça de l'església, i amb quin gust em vaig posar a xiular. Els cinc llargs anys que he hagut d'anar sempre amb la boca tancada, per por que em sortís alguna paraula malsonant... i, ves per on, que bé que m'ho vaig passar, fins a quedar amb la boca seca, de veure que a la fi podia deixar anar tot el que tenia tantes ganes de dir. Però no vaig dir ni un taco, no és el meu estil. Però si vull dir gràcies, Vidreres.

Nosaltres, aquí a Aiguaviva, mai no hauriem aconseguit el que Vidreres ha fet. Aquí, per covardia o per comoditat, ningú no ha volgut mullar-se, encara que s'hagin sentit ofesos o molestos, aquí ni somiar-ho, el que hem vist a Vidreres. Aquí hem estat ofesos amb insults, calúmnies, ens han embrutat aquesta Aiguaviva, que dubto que la naturalesa engendri odi, rancúnia i calúnnia; d'això res de res, dona pau i serenor, malgrat que alguns no ho vulguin veure.

Ens sentim reconfortats i agraïts a tots els qui han estat a la plaça de l'església, i als qui no han pogut, pel seu treball. Gràcies. Ens heu donat una gran lliçó de bona convivència. A tu, Victòria i al teu fill, gràcies pel teu comportament, sentim que els Mossos descarreguessin contra teu, ja que crec que es van equivocar de persones.

Gràcies, d'una vidrerenca més que se sent integrada de tot cor. ■

MARIA MASSANA

Del respecte als animals

El diari Avui publicà, el dia 4 de setembre del 2000, una carta amb el títol de l'epígraf i que reproduïm a continuació amb permís del seu autor:

"La Sra. Pilar Rahola no acaba d'entendre la mentalitat d'algunes persones assenyades. Jo tampoc. L'any passat, a la festa major de Vidreres, es va produir el lamentable espectacle de la cacera de les vedelles que es van escapar de l'encierro. Testimonis presencials m'explicaren que era esgarrifós sentir-les bramar quan els trets dels capadors no les tocaven de mort (excuseu-me la cruesa de les paraules). Doncs bé, aquest any tomem a tenir més encierro, el que ja fa vuit, el diumenge 3 de setembre.

L'any passat vaig escriure a la Bústia que "les noves generacions han assimilat costums forans molt difícils d'eradicar". Ara em corregeixo: on deia "molt difícils" dic "impossible".

Sra. Rahola, ja ho veu. No es pot anar contra el sentit majoritari d'un pobre, d'un país, per bèstia que sigui. És feina en va. D'altra banda, la bèstia humana s'ha de desfogar. Val més això que la Legió o les guerres, no li sembla? Qui no s'hi conforma és perquè no vol, oi? Doncs, després del que acabo d'escriure, em revoltó i dic: no m'hi vull conformar! L'any que ve, si és necessari, hi tornaré, i l'altre, i l'altre, i l'altre... fins que les vedelles tornin allà d'on mai no haurien d'haver sortit. "

UN VIDRERENC AVERGONYIT

Com que crec que cal conèixer el parer del major nombre possible de persones sobre qualsevol tema d'interès popular, penso que seria interessant conèixer l'opinió del primer tram de l'escala de vidrerencs/vidrerencques, és a dir, de tots aquells/aquelles que van a estudi, sigui a les escoles Sant Iscle i Salvador Espriu o a l'IES de Vidreres. A veure quin futur espera a les vedelles: si tornar als prats a pasturar o seguir essent utilitzades com a espectacle de Festa Major.

Creo que seriem molts els qui agrairiem la col·laboració dels directors dels indicats centres docents per fer l'oportuna enquesta, el resultat de la qual es podria publicar a la secció d'aquesta revista "Anem a estudi".

Demano disculpes per la gosadia, però penso que el tema s'ho val. Una atenta salutació. ■

JOSEP FONT I CABALLE

Pont 25 d'Abril de Lisboa.

Un viatge a Portugal

Com cada any a finals d'estiu, una colla d'amics vam decidir fer un viatge. Aquest cop el destí ens portaria a Portugal, a visitar les ciutats de Lisboa i Porto. El viatge duraria sis dies que, tot i ser pocs, ens van donar temps per conèixer bona part de les dues ciutats. Vam dedicar tres dies a Lisboa i dos a Porto.

Lisboa està situada a la riba del riu Tajo (formant més amunt l'estuari del Tajo o Mar de Palha) i té aproximadament 2 milions d'habitants. A grans trets, podem distingir la Lisboa del Sud i la Lisboa del Nord, les quals es troben separades pel Tajo i comunicades pel pont anomenat 23 d'Abril, construït l'any 1966. Rep aquest nom en commemoració de la data del 23 d'abril de 1975, quan es va produir la denominada Revolució dels Clavells, amb la qual va acabar la dictadura de Salazar i es va restaurar la democràcia.

La Lisboa del Sud, que no vam visitar, és una zona més industrialitzada (siderúrgia, química, drassanes...), i la riba Nord concentra els punts d'interès turístic, cultural i comercial. En aquesta part, la ciutat es divideix en quatre barris: Belem, Baixa, Alfama i Barrio Alto.

El barri de Belem és una extensió de Lisboa, amb amplíssims carrers, museus, parcs i jardins. Aquesta zona és un reflex de l'edat d'or dels portuguesos en l'època dels descobriments (s. XV-XVI). Va ser construït per Manel I i amb les riqueses procedents de les antigues colònies. D'aquí van salpar personatges com Fernando de Magallanes i Vasco de Gama, entre d'altres. Hi ha un monument que elogia tots aquests descobridors anomenat Pedrao dos descobrimentos (Monument als descobriments). Està ubicat a la vora del riu i té una altura d'uns 52 metres, la qual el proporciona una vista espectacular de tota la zona. Més endavant, trobem un edifici històric que en la seva època feia de far per als vaixells que entraven al port. Estem parlant de l'esplendorosa Torre de Belem. És una edificació construïda sobre les aigües del Tajo i reflecteix el moment esplèndid de l'època. L'exterior de la torre és bellament decorat per pedres tallades imitant cordatges, balcons oberts, talaies voltant la torre i merlets en forma d'escut.

També vam tenir temps de visitar el Mosteiro dos Jeronimos (Monestir dels Jeronis) on es troba la tomba de Vasco de Gama. Com el seu nom indica, era un monestir que va pertànyer a l'ordre de Sant Jeroni fins al 1834, moment de la disgregació de les ordes religioses.

El segon dia el vam dedicar als barris de la Baixa i

Torre Dos Clerigos a Porto.

l'Alfama. Són zones que, a diferència de l'anterior, no destaquen per monuments i edificacions increïbles, sinó que el que els dota de bellesa són tota la massa de carrers, places i edificis en general.

De la Baixa en ressalta el seu model urbanístic basat en un disseny modern en forma de quadrícula, amb carrers que corren paral·lelament des de la costa (Praça do Comercio) fins a la Praça do Rossio. Són carrers amples, edificats a l'estil neoclàssic on totes les façanes són decorades per igual. Aquest barri va ser construït sobre les ruïnes de l'antiga ciutat, després que el terratrèmol de 1755 devastés tota la zona. Aquest model urbanístic, fet pel Marquès de Pombal (arquitecte i primer ministre de l'època), va esdevenir l'exemple de planificació urbanística d'Europa. És la zona on hi ha més moviment i on es desenvolupen totes les funcions comercials i financeres, ja que tots aquests carrers estan plens de botigues i comerços destinats a vendre tota classe de productes.

Paisatge de la ciutat de Porto.

L'altre barri, l'Alfama, és el pol oposat del que acabem de veure. És una zona amb carrers estrets i empedrats, amb deplorables cases apinyades unes contra les altres i amb grans pendents. La vida quotidiana gira entorn als petits comerços i tavernes del barri, i en la part més alta sobresurt l'imponent Castelo de Sao Jorge (Castell de Sant Jordi). És un barri de l'Edat Mitjana dominat per un creixement orgànic de la ciutat, on com hem dit abans, els carrers són estrets i, a més, s'entrecreuen entre si sense cap solta ni volta. També hi ha altres construccions importants com les dues torres de la Sé (Catedral de Lisboa) i la cúpula de l'església de Santa Engràcia.

Finalment, el tercer dia el vam dedicar al Barrio Alto. Igual que la Baixa, aquest barri segueix un disseny en forma de quadrícula, i és un dels més pintorescos de la ciutat. Segueix un estil de vida tradicional, amb petits tallers i tasques familiars. Són carrers estrets (no tant com els del barri de l'Alfama), amb grans pendents i tallats de tant en tant per alguna avinguda amplíssima, que trenca la trama en quadrícula esmentada anteriorment. En aquest sector va ser on vam aprofitar per anar a visitar el museu nacional de geologia i el museu nacional d'art antic.

El quart dia, després d'un viatge amb tren de cinc hores, ens vam plantar a l'estació de Sao Bento de la ciutat de Porto. A causa del poc temps d'estada, només vam poder visitar els barris espaiosos del centre i l'oest.

Porto és la segona ciutat del país en població (1,5 milions d'habitants), es troba localitzada sobre dos turons i s'ha beneficiat, al llarg del temps, per les aigües del riu Douro (Duro).

El nucli antic presenta una situació bastant decadent, amb carrers estrets, petits i obscurs, molt sorollosos i amb obres constants. La planta urbanística d'aquest sector és molt irregular, plena de pendents i vies sense asfaltar, la qual cosa provoca que la primera sensació de la ciutat no sigui molt bona. Però pel contrari, la part del Nord adquireix un aspecte totalment diferent. Hi trobem grans places i centres comercials, acompanyats de grans edificis ornamentats entre els quals s'hi troba l'Ajuntament.

Una de les edificacions més importants de la ciutat és l'anomenada Igreja dos Clerigos, construïda durant el

segle XVIII. En ressalta una gran façana d'estil barroc i una torre de 76 metres d'alçada que el proporciona una vista fantàstica de tota la ciutat. Més a l'oest trobem un altre edifici de relativa importància, el Palau de cristall, el qual és una estructura circular envoltada d'un parc que el proporciona, també, una vista del barri de Ribeira, a tocar el riu Douro.

A la part esquerra del riu hi trobem el poble de Vila Nova da Gaia, on hi destaquen les bodegues del vi Porto. Al llarg de tot el moll, es poden anar visitant les diferents cooperatives que t'informen sobre la producció del vi i et permeten degustar els diferents tipus de Porto. Aquesta part del viatge és millor agafar-se-la amb tranquil·litat i fer-la amb diverses etapes, perquè si intentéssim tastar tots els vins de les cooperatives en un sol dia, em sembla que perdriem el món de vista.

Finalment, l'últim dia vam decidir veure Porto de nit, i creieu-me, no hi ha res millor que asseure's a la terrassa d'un bar, observar el reflex de les llums de la ciutat sobre el riu Douro i assaborir un bon Porto.

Després de tota aquesta acumulació de sensacions i estímuls provocats per l'emoció de conèixer noves ciutats, va arribar el dia de tornar cap a casa. I espero que amb aquest petit escrit us hagi fet arribar una lleugera idea sobre aquestes dues ciutats i us hagi animat a viatjar, perquè si em permeteu l'expressió, són una passada. ■

JESUS RODRIGUEZ I LLORET

Torre Belem de Lisboa.

Pel respecte a la vida i la natura

Fa pocs mesos, des d'aquestes línies, feia una reflexió arran de les manipulacions a què la indústria de l'alimentació sotmet les plantes i els animals, de manera que molts de nosaltres, finalment, no sabem què ens estem duent a la boca.

Davant dels darrers successos que han tingut lloc amb el "cas de les vaques boges" en el nostre país, vull reblar una mica més el clau. I aquesta vegada vull fer-ho des de notes a un text que ja ha esdevingut un clàssic de l'antropologia de l'alimentació.

Haureu sentit anomenar, qui més qui menys, el senyor Claude Lévi-Strauss. Els passats nadals vaig haver-lo de llegir per causa d'un treball arran de alimentació en el món antic.

L'antropòleg, en una quadrologia titulada *Mitologies* fa un repàs a diferents maneres de veure el món de pobles i tribus repartides per totes dues Amèriques. Els tipus de menjars, les menges permeses i prohibides, quan, com i què s'ha de menjar, forma part de tots els rituals dels pobles: "la cuina d'una societat és un llenguatge al qual tradueix inconscientment la seva estructura, com no sigui que, sense saber-ho ni més ni menys, no es resigni a descobrir les seves contradiccions", ens diu.

Explica en el quart volum -*El origen de las maneras de mesa*-, en el darrer capítol, que les bones maneres resumeixen en totes les cultures mítiques (és a dir, els pobles que anomenariem primitius) la manera com cada poble es relacionava amb la natura en l'eterna relació/oposició natura-cultura. Tradueixo barroerament: "Podrien multiplicar-se els exemples que donen testimoni de la completa inversió dels motius que els pobles dits primitius i nosaltres mateixos invoquem per defensar les bones maneres. Duem barret per protegir-nos de la pluja; utilitzem la forquilla a taula (...) per no embrutar-nos els dits; bevem amb una palleta per protegir-nos de la fredor de la beguda; consumim conserves per evitar-nos (...) un perill teòric vinculat amb allò cru o corrupte. Però barrets (...), forquilles, tubs per beure i conserves constitueixen sempre en altres societats barreres que s'oposen a una infecció emanada del cos mateix de qui els utilitza. En lloc de protegir, com nosaltres pensem, la puresa interna del subjecte contra la impuresa externa dels éssers i les coses, les bones maneres serveixen, entre els salvatges, per protegir la puresa dels éssers i les coses contra la impuresa del subjecte". (...) "Violar un règim alimentari, descuidar-se de l'ús d'utensilis de taula o tocador, fer gestos prohibits, tot això infecta l'univers, arruïna les collites, allunya la cacera, exposa els altres a la malaltia i la fam; i pel que fa un mateix abrevia la durada normal de la vida humana fent aparèixer els signes d'una senilitat precoç".

Lévi-Strauss procura explicar-nos així com els objectes tècnics, siguin quins siguin, símbols de la cultura, separen i uneixen éssers que, massa allunyats o propers l'un de

l'altre, deixarien l'home en mans de la impotència o la irracionalitat. La cultura humana (en els móns primitius) fa de mitjancera entre la por atàvica a allò que desconeixem: la natura en tota la seva potència, i nosaltres mateixos.

El savi francès, però, va molt més lluny (i el text és dels anys seixanta del segle passat!): (...) "Si l'origen de les bones maneres de taula (...) rau en una deferència cap al món, i la bona educació consisteix precisament a respectar les obligacions cap a ell, es dedueix que la moral immanent dels mites s'oposa a la moral que avui dia professem. Ens ensenya, en tot cas, que una fórmula que ha corregut amb tanta sort entre nosaltres -"l'infern són els altres"- no constitueix una proposició filosòfica sinó un testimoni etnogràfic sobre una civilització. Puix ens ha acostumat des de la infància a témer la impuresa de fora.

Quan proclamen, pel contrari, que "l'infern és un mateix", els pobles salvatges donen una lliçó de modèstia que desitjariem creure que encara som capaços d'escoltar. En aquest segle en què l'home s'acarnissa en la destrucció d'innombrables formes vivents, després de tantes societats, la riquesa i diversitat de les quals constituïen des de temps immemorials el més clar del seu patrimoni, mai sens dubte no ha estat tan necessari de dir, com fan els mites, que un humanisme ben ordenat no comença per un mateix sinó que col·loca el món abans que la vida, la vida abans que l'home, el respecte als altres abans que l'amor propi; i que fins i tot una permanència d'un o dos milions d'anys en aquesta terra, en vista que, de totes maneres, tindrà fi, no podria servir d'excusa a cap espècie, així que fos la nostra, per apropiari-se'n com d'una cosa i conduir-se cap a ella sense pudor ni discreció."

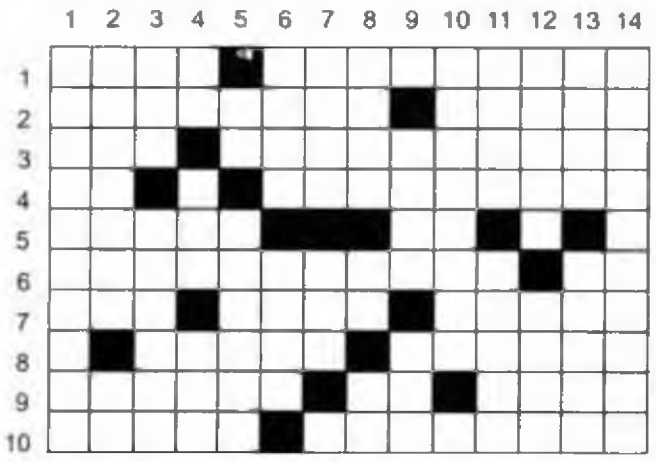
Les multinacionals farmacològiques i químiques que tracten els aliments per al bestiar i el bestiar mateix que ens alimenta no han llegit, i cas que ho hagin fet, no saben què volen dir aquestes línies. ■

CLARA PERXACHS I JUANDÓ

Fem poble tot entretenant-nos

HORIZONTALS 1- En El Rec Clar hi ha un resum de l'informe tècnic de la nova de la Vila, al revés. Relatiu al municipi. 2- Cagacalces. Embriaga, al revés. 3- Ventet suau i agradable. El quart, i últim, al camp d'aviació de Vidreres, es va produir el dijous 14 d'abril de 1938. 4- Són al centre de Caldea. Al mig dels conreus. Nom amb què han estat designats diferents cossos de tropes. 5- Es fa fent cas, a l'inrevés. Orament. Obre el talló. Tanca el talló. 6- Formació de mots amb un significat generat per associació acústica amb el so del que el motiva. Símbol de l'estany. 7- D'alçada molt per sota de la normal. Nom d'una actriu espanyola que va dir: "Tots els amors acaben malament perquè tots els amors acaben". Insecte propi dels països tropicals, semblant a la puça, la femella del qual pon els ous sota la pell de l'home. 8- Romana d'aigua. Impregneu amb iode. Fer volta. 9- Grups de gent d'armes. Conill. Un mai aire. 10- Casa de pages que patí destrosses considerables a causa de les bombes al camp d'aviació de Vidreres. Possiblement ho era el bimotor que es va reparar a la banda del Bosc d'en Puig.

VERTICALS 1- Acoquinats. 2- La "Bella Dansa" l'ensenya a ballar. Dins el grup. 3- Cap militar o civil a Turquia. Soroll sord i llunyà que precedeix una tempestat, bonnor. 4- Gos. En el número 10 d'El Rec Clar parlem dels seus 50 anys. Narcòtic. 5- Àrab mut. Regió de l'Iraq, a la Mesopotàmia, nom que el segle XI aC substituï el de Babilònia. 6- Crit del gat. Germanes del pare o de la mare. 7- Un menú mai servit. Organització de les Nacions Unides. Lletra no pròpia del nostre alfabet. 8- Fan bang. Aliment. Article personal d'us femení. 9- La més petita de Vidreres. Vent. Dit de l'animal que no té crit. 10- Una de les senyorettes que l'any 1960 va estrenar l'escola Sant Iscle. Llatina que té una homònima grega. 11- Faci un mai dinar. Enutgeu fortament. 12- Avaluat. Que conté greix. 13- Marge, a l'inrevés. Un dels cantants lírics contemporanis més importants, de baix a alt. 14- Nom de l'aviació italiana que va combatre en la guerra civil espanyola al costat de les forces franquistes.

GIRALT

Sopa de lletres

Hi heu de trobar el nom de quinze plantes o flors de jardí, amb les lletres escadusseres, poder llegir un conegut refrany.

Solucions

Fem poble tot entretenant-nos

Sopa de lletres

Begonia, berberna, buguenyí, ba, cnsatem, dala, glandot, groguet, horten, sa, llin, nadeia, narcis, menjar, orquidea, tulipa, violer

Refrany: ANY DE NEU, ANY DE BÉ DE DEU.

L'AVI PITU

©QUIM BOU 2000

© SIBER. ADELLS QUE ES PENSA QUE SER DEMOCRÀTIC ES NOMÉS PRESENTAR-SE A BONES ELECCIONS I ACCEPTAR ELS RESULTATS. I NO SIBER (AMB BASE ALS DRETS HUMANES) EN PROPRIU RESPECTE PER A TOTIQUIN I TOTES LES OPINIONS.

Reis 2001

